butlleti d'escacs

EDITAT PER LA FEDERACIÓ CATALANA D'ESCACS

N.º 44 Gener-Febrer-Març 1986 300 Ptes.

SUMARI

XLIV CAMPIONAT DE CATALUNYA D'EQUIPS
XI CAMPIONAT OBERT DE BARCELONA
XIV OBERT DE SANT ANDREU
III CAMPIONAT DE CATALUNYA DE GENT GRAN
ELS CAMPIONATS ESCOLARS
GARRI KASPAROV A BARCELONA
24 LLIÇONS PER GARRI KASPAROV
SEMIFINALS DEL TORNEIG DE CANDIDATS
FINAL SEVILLÀ
APUNTS DE TEORIA
L'ASSEMBLEA DE CLUBS

JOAN MANUEL GIL, NOU CAMPIÓ DE CATALUNYA

butlletí d'escacs

Redacció i Administració:
Rosselló, 255, 3er, 2a - Tel. 238 07 42
08008 BARCELONA

Edita:
Federació Catalana d'Escacs

President:
Joan Segura i Vila

Director:
Lluís Vidal i Cortés

Cap de Redacció:
Albert Mosella i Trilla

Coordinació General:
Marc Ferrer i Roche

Corresponsals:
José Miguel Fraguela (Canàrias), Enrique García (Suïssa), José Ramírez (Múrcia), Mª Carmen Fernández (Galícia), Misi Cebalo (Iugoslàvia)

Col·laborador Tècnic:
Alexei Suetin

Fotografia:
José Manuel Torres

Serveis Especials:
Agència de Premsa Novosti (Moscou)

Dibuixant:
Sergi Alsina

Han col·laborat en aquest número:
J. Gil, M. Pons, Prados, J. Llorens, J. Travesset, Fernàndez-Diaz, Ros, J. Besa, H. Pérez, X. Mateu, Alió, A. López, J. Segura, J. Pi i V. Vehí.

Impressió: IBYNSA
D.L.B. 25.729.76

NOTA INFORMATIVA DEL BUTLLETÍ

Amb el n.º 43 del BUTLLETÍ que va sortir al desembre hem complert el compromís que havíem adquirit de treure 5 números al 1985.

El BUTLLETÍ D'ESCACS mai no ha estat una revista rentable, ni tan sols durant l'època heroica que va passar amb Jordi Puig (mai no ha tingut el suport que una revista d'aquesta mena hauria de tenir).

La quantitat de números venuts (d'etapes anteriors) demostra molt clarament que el BUTLLETÍ ha estat una revista per a una minoria que podriem anomenar l'èlite dels escacs.

Volem també fer palesa d'altre fet: aquest BUTLLETÍ es fa sense que ningú no rebi cap quantitat, ni per dirigir-lo, ni per coordinar-lo, ni per comentar cap partida. Deixem clar el total amateurisme de la gent que el fa, i ho diem perquè tenim una autèntica allau de peticions per col·laborar, però cobrant.

Agraïm tant interès per la revista, sobretot veient la gran quantitat de titolats nacionals i internacionals que ens ho demana. Però el BUTLLETÍ, mentre tingui la direcció actual, no pensa ni pot compensar econòmicament el possible treball d'un col·laborador.

Actualment, les intencions que tenim són les de treure'l trimestralment, per aquest any.

Una vegada més, demanem la col·laboració desinteresada de tots aquells que volen fer de la nostra revista un medi on es poden expressar totes les opinions i es pot fer conèixer el que succeix dintre i fora del nostre país.

XLIV CAMPIONATS DE CATALUNYA D'EQUIPS:

LA UGA DESBANCA EL VULCA

Un any més les dates previstes per al Campionat més important per equips del nostre país han estat desplaçades per la FEDA, aquest cop pel Campionat d'Espanya celebrat a Benidorm. No n'hem de donar les culpes a la Comissió Esportiva de la F.C.d'E., ja que aquesta va col·locar les dates de començament partint de la base que el Campionat d'Espanya es faria a l'agost, tal com estava previst en un principi.

Un any més hi ha hagut crítiques, recursos i diversitat d'opinions. Per sort no ha nevat i hem pogut acabar abans de Nadal. La supressió de les partides inacabades pel sistema finish ha portat cua. Potser per al proper campionat això canviarà: la FIDE aconsella les partides de 6 hores, amb control a les 4 h (40 jugades) i a les 6 h (60 jugades). És una altra manera de suprimir un gran nombre de partides inacabades. L'Assemblea de clubs, però, no ho ha volgut acceptar.

PRIMERA DIVISIÓ

Ens hauríem de remuntar a abans de la 1a ronda per explicar-nos què ha passat en aquest campionat. Tot comença amb la normativa de posar **TOTS** els jugadors per ordre de forces teòriques. Apareixen les queixes dels equips més forts, i, al final, tots ho accepten, amb més o menys ganes. Qui es mostra més en desacord és el **Vulca.**

Els fets són els següents. L'equip de Gràcia vol incloure l'actual campió juvenil d'Espanya, E. Fernàndez, en el primer equip, i vol fer jugar Pisa en els escaquers de davant, al·legant que és M.I. Igualment vol fer el seu equip utilitzant l'ELO internacional. La Comissió Esportiva cedeix en alguns punts (a Pisa, que per ELO català no entrava en el primer equip, se'l permet de jugar d'escaquer n.º 10, i també s'accepta l'ordre presentat pel **Vulca** en els tres primers escaquers, malgrat les diferències d'ELO). Al final no hi ha acord i el **Vulca** decideix passar de les propostes de la Comissió Esportiva i admet l'ordre estricte d'ELO. No podem dir si els jugadors van passar gaire o no en el decurs del Campionat d'Equips, ja que s'han endut el sots-campionat, però crida l'atenció la puntuació relativament baixa de l'Àngel Martín, que no sembla estar en el seu millor moment, i, sobretot, el 9 a 1 que li va fer el Terrassa a la 4ª ronda, quan res no estava decidit (la meitat de l'equip estava format per suplents).

Aquest cop la **UGA** no va puntxar, com a l'any passat, quan va perdre a Manresa un títol que ja començava a acariciar, a la penúltima ronda. Després de la victòria sobre el **Vulca**, en un partit curiós (els dos primers escaquers de cada equip eren suplents), ja tot depenia del matx contra el **Terrassa**. Una ronda abans del final va cedir un empat amb el **Jake** i es va proclamar campió. Ja era hora!

El **Terrassa** va començar malament, entaulant amb un recent ascendit, el **Jake.** Però fins a la 8ª ronda, en qué va perdre amb la **UGA,** va tenir esperances.

El **Barcinona,** que va començar molt fort, amb 5 de 6, va tenir un final de torneig fluix. Joves jugadors, com J. Estrella o M. Garcia, estan donant una nova força a l'equip.

El **Barcelona,** amb un Pomar fitxat a última hora, ha fet la p untuació justa per classificar-se per a les fases prèvies del campionat d'Espamua. Un any més, s'ha disputat la plaça amb el **Centelles,** però la victòria a l'última ronda de l'equip d'Osona no ha estat suficient per superar els entrebancs que va tenir amb **Congrés** i **Catalònia.**

El **Jake,** després de la inclusió en el seu equip dels joves jugadors del Collblanc, ha reforçat considerablement l'equip i mai no ha estat en perill de descens, cosa que no poden dir **Congrés** i **Foment,** dos equips que ha ho van passar malament l'any passat, i més aquest any amb els equips debilitats.

Al **Catalònia** li ha passat el que li havia de passar. Cada any se salven pels pèls, i aquesta vegada els ha tocat baixar.

St. Josep i **Reus** tenien molts números per baixar, sobretot el segon, cosa amb la qual tothom ja comptava. L'equip de Badalona va acariciar la salvació, però les derrotes a les últimes rondes amb **Catalònia** i **Jake,** dos equips amb els quals podia haver puntuat, el van enfonsar al pis de sota. Un equip ascensor, com diu molta gent i que demostra una vegada més la gran diferència de nivell entre 1a. i la 2a. divisió.

1.ª Divisió	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	Total	S/B
1. UGA	•	1	1	1	1	1	1/2	1	1	1	1	1	10 1/2	
2. VULCA	0	•	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	
3. TERRASSA	0	1	•	1/2	0	1	1/2	1	1/2	1/2	1	1	7	32 1/4
4. BARCINONA	0	0	1/2	•	1	1	1	1/2	0	1	1	1	7	29 3/4
5. BARCELONA	0	0	1	0	•	0	1	1	1	1	1/2	1	6 1/2	
6. CENTELLES	0	0	0	0	1	•	1	1/2	1	1/2	1	1	6	
7. JAKE	1/2	0	1/2	0	0	0	•	11	1	1	1	5	5 1/2	
8. CONGRÉS	0	0	0	1/2	0	1/2	1/2	•	1	1	1	1	5 1/2	18 1/2
9. FOMENT	0	0	1/2	1	0	0	0	0	•	1	1/2	1	4	
10. CATALÒNIA	0	0	1/2	0	0	1/2	0	0	0	•	1	1	3	
11. ST. JOSEP	0	0	0	0	1/2	0	0	0	1/2	0	•	1	2	
12. REUS DEPORTIU	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	

2a. DIVISIÓ: UN ÈXIT DEL PLAY-OFF

El play-off ha despertat l'interès a la 2a. divisió, així com un seguiment important de tots els grups per part dels equips interessats a jugar-lo.

Tres grups de característiques ben diferents hi havia a la 2a. divisió. Càlculs teòrics d'ELO ens poden donar una idea de les forces dels tres grups:

1r. grup, mitja d'ELO: 2.090
2n. grup, » 2.080
3r. grup, » 2.060

El **1r. grup** es mostra com el més homogeni (és on més resultats d'empat s'han produït), ja que, llevat del **Salt,** tots els altres han pogut aspirar a classificar-se. La conseqüència d'aquesta igualtat és la no classificació del 3r. classificat per al Play-off. Una dada molt característica la mostra la **Colmena:** a la 9a. ronda l'empat amb la **Sedeta** els salva dels descens, i, a la vegada, els col·loca en segon lloc a la classificació.

El **St. Adrià,** un equip recentment ascendit, queda 2n, i l'**Hortenc,** també recentment ascendit, es queda a les portes de play-off.

L'**Olot,** amb figures al davant, s'escapa pels pèls dels descens, i el **Guixolenc,** campió de la Copa Catalana, no pot evitar baixar una ronda abans del final.

El **2n. grup** ha estat ben diferent. Uns pocs han lluitat per pujar, d'altres per no baixar, i d'altres no se sap per què. Resultats de 10 a 0, o de 9 a 1 o de gran pallissa no eren estranys. L'únic interès era veure el **Vic** i el **Sabadell** disputar-se la 3a. plaça, o bé qui acompanyaria els equips andorrans a 1a. categoria, cosa que ha fet el **7 a 9-Ruy López,** malgrat els recursos presentats, amb què volien guanyar partides de taules clares i esperant l'equivocació dels contraris en el matx contra la **Rubinenca.**

El **3r. grup,** clarament inferior als altres dos, ha tingut el **Tarragona** com a clar favorit. Ha estat un grup conflictiu.

Problemes en el matx Tarragona «B»-Comtal, que decidia plaça de descens, i on es va deixar veure un punt confús del reglament: al jugador del Comtal li cau la bandera abans del control, i el seu contrari no ho ha vist. El delegat del Tarragona avisa al seu jugador que el contrari té la bandera caiguda, i comença el «merder». El ju-

gador del Comtal està clarament inferior. Tot acaba amb l'amonestació del delegat del Tarragona, però es queden amb el punt. El recurs del Comtal no prospera i baixen a 1a. categoria.

C. E. TARRAGONA

FRACÀS DE LES DELEGACIONS A 2a. DIVISIÓ

Efectivament, si donem una ràpida ullada als equips que han baixat a les categories «provincials», veiem una cosa que destaca: dels 9 que baixen, 6 són de les delegacions. Sort tenen de tenir sempre una plaça d'ascens assegurada a 2a. divisió.

FASES FINALS

Els campions de grup han continuat jugant al gener, junt amb els de les delegacions territorials. L'Hortenc «B» es va imposar a la final de 3a. cat. en vèncer el St. Jaume, el Català va quedar campió de la 2a. cat. en imposar-se al St. Josep «B», el Vulca «B» es va haver de desplaçar a Vila-seca per quedar campió de 1a. cat., i finalment, a la 2a. divisió, el Cerdanyola del Vallès s'ha proclamat el millor equip de la categoria, en vèncer a la final amb el Tarragona, i després d'haver donat la sorpresa guanyant el Xec a les semifinals, l'equip que partia com a favorit.

Cerdanyola, Tarragona i Xec jugaran a 1a Divisió la temporada que ve.

P. E. CERDANYOLA DEL VALLÉS

CLASSIFICACIONS FINALS

2.ª DIVISIÓ

Grup 1

1. Calella, 8'5 Pr; 2. St. Adrià, 7'5 Pr; 3. Hortenc, 6'5; 4. Colmena, 6; 5. Barcelona «B», 6; 6. Girona, 6; 7. St. Andreu, 6; 8. Sedeta, 6; 9. Olot, 5; 10. Foment «B», 5, B; 11. Guixolenc, 3'5, B; 12. Salt, 0, B.

Grup 2

1. Xec, 10 Pr; 2. Cerd. Vallès, 9, Pr; 3. Sabadell, 8'5, Pr; 4. Lira, 7'5; 5. Granollers, 6'5; 6. Vic, 6'5; 7. Rubí, 5; 8. Barcinona «B», 4'5; 9. Terrassa «B», 4; 10. 7 a 9-R. López, 3'5, B; 11. Geva, 1, B; 12. CEA, 0, B.

XEC ESCACS DE TERRASSA

Grup 3

1. Tarragona, 9'5, Pr; 2. Sitges, 9, Pr; 3. Vilafranca, 8, Pr; 4. Hospitalet, 7; 5. Gran Penya, 6; 6. Seat, 5; 7. Gavà, 4'5; 8. UGA «B», 4'5; 9. Vendrell, 3'5; 10. Tarragona «B», 3'5, B; 11. Tortosa, 3, B; 12. Comtal, 3'5, B.

1.ª CATEGORIA

Grup 1

1. Sta. Perpètua, 8'5, P; 2. St. Martí, 7'5, P; 3. Congrès «B», 7; 4. Cerd. V. «B», 5'5; 5. St. Cugat, 5'5; 6. Barberà, 5'5; 7. C. Badia, 5'5; 8. Lira «B», 5; 9. Torrenegra, 5; 10. Sabadell «B», 5, B; 11. At. Barcelonès, 5, B; 12. 7 a 9-R. López «B», 1, B.

Grup 2

1. Vulca «B», 10'5, P; 2. Mataró, 9, P; 3. Cerd. Mataró, 7'5; 4. Colmena «B», 7; 5. Catalunya, 5'5; 6. Olivetti, 5; 7. Amistat, 5; 8. Tres Peons, 4'5; 9. C. C. Bad., 4'5; 10. Argentona, 3, B; 11. Malgrat, 3'5, B; 12. Colon-Besós, 2, B.

Grup 3

1. Cornellà, 10'5, P; 2. Berga, 10, P; 3. Igualada, 7'5; 4. Catalònia «B», 6; 5. Manresa, 6; 6. Prat, 5; 7. St. Feliu, 5; 8. Jake «B», 4'5; 9. Calaf, 4; 10. Collblanc, 4, B; 11. Samboià, 3'5, B; 12. Vacant, 0, B.

2.ª CATEGORIA

Grup 1

1. Vulca «C», 10, P; 2. Súria, 8, P; 3. Tres Peons «B», 8; 4. Carmel, 7'5; 5. Barcelona «C», 7; 6. Catalònia «C», 5; 7. Santpedor, 5; 8. Foment «C», 5; 9. St. Andreu «B», 4'5; 10. Avinyó, 3'5, B; 11. Moià, 2'5, B; 12. Vacant, 0, B.

Grup 2

1. Català, 9'5, P; 2. Granollers «B», 8'5, P; 3. Xec «B», 8'5; 4. Avam, 6'5; 5. Cardedeu, 6'5; 6. Tres Peons «C», 6; 7. Sedeta «B», 6; 8. Ideal Clavé, 5; 9. Vic «B», 5; 10. Mollet, 2'5, B; 11. Centelles «B», 1, B; 12. Sta. Perpètua «B», 1, B.

Grup 3

1. St. Josep «B», 9'5, P; 2. St. Josep «C», 8, P; 3. St. Celoni, 7; 4. Canet, 6'4; 5. Salle-Horta, 6'5; 6. Colon-B. «B», 5'5; 7. UGA «C», 5'5; 8. Colmena «C», 5; 9. Masnou, 4'5; 10. Barceloneta, 4, B; 11. Londres, 3'5, B; 12. Barcelona «B», 1/2, B.

Grup 4

1. Padró, 10, P; 2. Sitges «B», 8'5, P; 3. Piera, 6'5; 4. Cornellà «B», 5'5; 5. Castelldefels, 5; 6. Seat «B», 5; 7. Esplugues, 5; 8. Bim-Sants, 5; 9. Vilafranca «B», 4'5; 10. Jake «C», 4, B; 11. Martorell, 3'5, B; 12. Etsetb, 3'5, B.

3.ª CATEGORIA

Grup 1

1. St. Jaume, 10'5, P; 2. St. Adrià «B», 9, P; 3. Orfeo Bad., 8; 4. Colmena «D», 7'5; 5. Vilassanès, 7; 6. St. Celoni «B», 6; 7. St. Josep «D», 5'5; 8. Malgrat «B», 5'5; 9. Argentona «B», 4; 10. Colon-B. «C», 2, B; 11. Vacant, 0, B; 12. Vacant, 0, B.

Grup 2

1. Terrassa «C», 9, P; 2. Barberà «B», 9, P; 3. Cerd. Vallès «C», 8'5; 4. Agut, 7'5; 5. Epic, 6; 6. St. Cugat «B», 6; 7. Rubí «B», 5'5; 8. Terrassa «D», 4'5; 9. C. Badia «B», 4; 10. Sta. Perpètua «C», 3'5, B; 11. Granollers «C», 2'5, B; 12. Vacant, 0, B.

Grup 3

1. Padró «B», 9, P; 2. Cornellà «C», 8'5, P; 3. C. M. Gràcia, 8; 4. Prat «B», 6'5; 5. Gava «B», 6; 6. Martorell «B», 5'5; 7. Esplugues «B», 5'5; 8. Cerc. Juvenil, 5; 9. Gelida, 4'5; 10. Olesa, 4'5, B; 11. Gran Penya «B», 3, B; 12. Vacant, 0, B.

Grup 4

1. Hortenc «B», 9, P; 2. St. Martí «B», 8'5, P; 3. Catalunya «B», 7'5; 4. Once, 7; 5. Foment «D», 6'5; 6. Congrés «C», 6'5; 7. Vulca «D», 5'5; 8. Claret, 5'5; 9. Torrenegra «B», 5; 10. Congrés «D», 3'5, B; 11. Barcinona «C», 1'5, B; 12. - Vacant, 0, B.

Grup 5

1. Montcada, 9, P; 2. St. Andreu «C», 9, P; 3. Ràpid Navas, 7; 4. 7 a 9-R. López «C», 7; 5. Hospitalet «B», 6'5; 6. Catalunya «C», 6; 7. St. Josep «E», 5; 8. Tres Peons «D», 4'5; 9. Catalunya «D», 4'5; 10. Gavà «C», 4'5, B; 11. Juyol, 3, B; 12. Vacant, 0, B.

Grup 6

1. St. Joan, 7'5, P; 2. Castellet, 6'5, P; 3. Torelló, 6'5; 4. Bals-Navas, 5; 5. Calaf «B», 4'5; 6. Berga «B», 4; 7. St. Pere Torelló, 4; 8. Igualada «B», 3'5; 9. Vic «C», 3'5, B; 10. Avinyó «B», 0, B.

CLASSIFICACIÓ A 3.ª

Grup 1

1. Laetània, 10, P; 2. Cerd. Mataró «B», 10, Pr; 3. Calella «B», 8'5; 4. St Adrià «C», 8; 5. Amistat «B», 6'5; 6. St. Jaume «B», 6; 7. St. Celoni «C», 5'5; 8. Barceloneta «B», 4; 9. Noe, 4; 10. Laetània «C», 2; 11. Argentona «D», 1; 12. - Vacant, 0.

Grup 2

1. Olivetti «B», 11, P; 2. Orf. Badal «B», 9, Pr; 3. Noe «B», 8'5; 4. Bifurcació «B», 8; 5. Laetània «B», 6'5; 6. At. Barcel. «B», 6; 7. St. Jaume «C», 5; 8. Hortenc «C», 3'5; 9. Londres «B», 3'5; 10. St. Adrià «D», 3'5; 11. Argentona «C», 1'5; 12. Vacant, 0.

Grup 3

1. Xec «D», 10'5, P; 2. Ullastrell, 9'5, Pr; 3. St. Cugat «C», 7'5; 4. Sabadell «C», 7; 5. Epic «B», 6; 6. Cult. Badia «C», 5'5; 7. Rubí «C», 5'5; 8. Epic «C», 5; 9. Xec «E», 4'5; 10. Ullastrell «C», 4; 11. St. Cugat «D», 0; 12. Vacant, 0.

Grup 4

1. Castellar, 10'5 P; 2. Avam «B», 9, Pr; 3. Montmeló, 9; 4. Bifurcació, 8'5; 5. St. Llorenç, 7; 6. Castellar «B», 4'5; 7. St. Llorenç «B», 3'5; 8. Sabadell «D», 3; 9. Cdp Caldes «B», 3; 10. Cardedeu «C», 3; 11. Ullastrell «B», 2'5; 12. Mollet «C», 2'5.

Grup 5

1. Mollet «B», 11, P; 2. CDP Caldes, 9, Pr; 3. Cardedeu «B», 8; 4. Mollet «D», 7'5; 5. Xec «C», 7; 6. Bifurcació «C», 5'5; 7. Montmeló «B», 5; 8. Montcada «B», 4'5; 9. Cdp Caldes «C», 4'5; 10. Montornés, 3; 11. Montornés «B», 0; 12. Vacant, 0.

Grup 6

1. Ninot, 10'5, P; 2. UGA «D», 8'5, Pr; 3. Lira «C», 8'5; 4. Carmel «C», 8; 5. Vulca «E», 6; 6. Foment «E», 5'5; 7. Claret «C», 5; 8. St. Martí «D», 3'5; 9. Congrés «E», 3'5; 10. Torrenegra «C», 2'5; 11. Ràpid Navas «B», 2'5; 12. V. Núria «B», 2.

Grup 7

1. Ideal Calvé «C», 9'5, P; 2. Català «B», 9, Pr; 3. Carmel «B», 9; 4. Verge Núria, 8'5; 5. Olivetti «C», 7; 6. St. Martí «C», 5'5; 7. Foment «F», 5; 8. St. Andreu «D», 4; 9. Català «D», 4; 10. Claret «B», 3'5; 11. Satélite, 1; 12. Vacant, 0.

Grup 8

1. Molins Rei, 10, P; 2. Piera «B», 8'5, Pr; 3. Soc. Casino, 8; 4. Capellades, 7; 5. Passió Espar, 7; 6. Piera «C», 6; 7. Montbui, 5'5; 8. Jake «D», 5; 9. Capellades, B, 4; 10. Soc. Casino, B, 2'5; 11. Martorell «C», 2'5; 12. Vacant, 0.

Grup 9

1. Viladecans, 10'5, P; 2. Sitges «C», 9, Pr; 3. Vallirana, 8'5; 4. Hospitalet «C», 8; 5. Jake «E», 8; 6. Padró «D», 5'5; 7. Sitges «D», 4; 8. Molí nou «B», 4; 9. Gava «D», 3'5; 10. St. Josep Hos. «B», 2'5; 11. Viladecans «C», 2'5; 12. Vacant, 0.

Grup 10

1. Catalunya «E», 8'5, P; 2. Viladecans «B», 8'5, Pr; 3. Bim-Sants «B», 8'5; 4. 7 a 9-R.L. «D», 7; 5. Foment «G», 7; 6. Jake «F», 6; 7. St. Josep Hosp., 6; 8. St. Martí «E», 5; 9. Padró «E», 3; 10. Hospitalet «D», 3; 11. Català «C», 2'5; 12. Vacant, 0.

Grup 11

1. UGA «E», 10'5, P; 2. Molí nou, 8'5, Pr; 3. Padró «C», 8; 4. Catalunya «F», 7'5; 5. Peó Dama, 6'5; 6. Foment «H», 5'5; 7. Ideal Clavé «B», 5; 8. St. Feliu «B», 4'5; 9. Collblanc «B», 4'5; 10. Verge Núria «C», 3; 11. Ràpid Navas «C», 2; 12. Cercle Juv. «B», 1/2.

Grup 12

1. Catalònia «E», 8, P; 2. Afum, 7, Pr; 3. Bals-Navas «B», 7; 4. Manresa «B», 5; 5. Santpedor «B», 5; 6. Afum «B», 4'5; 7. Catalònia «B», 4; 8. Bals-Navàs «C», 3'5; 9. Santpedor «C», 1; 10. Vacant, 0.

Grup 13

1. Manlleu, 9, P; 2. Manlleu «B», 6, Pr; 3. Centelles «C», 6; 4. Sta. M.ª Oló, 6; 5. Moia «B», 5; 6. Centelles «C», 4'5; 7. S. M.ª Oló «B», 4'5; 8. Vic «D», 3; 9. Vacant, 0; 10. Vacant, 0.

GIRONA

1a. CATEGORIA

1. Banyoles, P; 2. Montgrí; 3. Dr. Pascual; 4. Royal; 5. Blanes; 6. Palafrugell, 7. Olot «B»; 8. Farners; 9. Foment; 10. Girona «B», B; 11. L'Escala, B; 12. Olot «C», B; 13. Cadaqués, B.

2n. CATEGORIA

1. St. Jordi, P; 2. Doble Set, P; 3. Guixolenc «B»; 4. La Cellera; 5. Caldes; 6. Llançà; 7. St. Jordi «B»; 8. Cassà, 9. Royal «B»; 10. Anglès; 11. Salt «C», 12. Doble Set «B»; 13. Vidreres; 14. Salt «B»; 15. L'Escala «B», B; 16. Doble Set «C», B.

3a. CATEGORIA

1. Pineda, P; 2. Tordera, P; 3. Caldes «B»; 4. Cassà «C»; 5. St. Jordi «C»; 6. Reces; 7. Calonge; 8. Banyoles «B».

TARRAGONA

1a. CATEGORIA

1. Vila-Seca, P; 2. Amposta; 3. Escacs Reus; 4. Valls; 5. Hifrensa; 6. Peó Vuit; 7. Reus Dep. «B»; 8. Torredembarra; 9. Tarragona «C»; 10. Vendrell «B», B.

2n. CATEGORIA

1. Montblanc, P; 2. Valls «B», P; 3. Ulldecona; 4. Capablanca; 5. Alcanar; 6. Escacs Reus «B»; 7. Gremcesa; 8. Hifrensa «B»; 9. Peó vuit «B».

3a. CATEGORIA

1. Vila-Seca «B», P; 2. Cambrils, P; 3. Flix, P; 4. L'Atmetlla de Mar, P; 5. Ampolla, P; 6. La Canonja, P; 7. Mora d'Ebre, P; 8. Bisbal, P; 9. Serramar; 10. Valls «C».

LLEIDA

1a. CATEGORIA

1. Lleida, P; 2. Balaguer; 3. Anglesola; 4. Torà; 5. Artesa; 6. Seu d'Urgell; 7. Vianovenc; 8. Mollerusa, B.

2n. CATEGORIA

1. Solsona, P; 2. Lleida «B»; 3. Artesa «B»; 4. Bellpuig; 5. Barbens; 6. Torrefarrera; 7. Torà «B», B; 8. Mollerusa «B»; 9. Lleida «C», B; 10. Juneda, B.

3a. CATEGORIA - I

1. Guissona, P; 2. Arbeca, P; 3. Barcelonista; 4. Alfés; 5. Vilanovenc «B»; 6. Vinaixa; 7. Lleida «D»; 8. Bellvís; 9. Solsona «B»; 10. Gissona «B»; 11. Bellpuig «B»; 12. Sanahuja.

3a. CATEGORIA - II

1. Balaguer «B», P; 2. Ivars; 3. Geva «B»; 4. Ponts; 5. Vallfogona; 6. Alcoletge; 7. Linyola; 8. Almacelles; 9. Artesa «C»; 10. Balaguer «C»; 11. Alfarras; 12. Geva «C»; 13. Barbens «B».

SELECCIÓ DE PARTIDES

CUETO (Sedeta)
N. FORNES (Foment) **A–10**

1. c4, g6; 2. g3, Ag7; 3. Ag2, e5; 4. Cc3, Cc6; 5. Cf3, f5; 6. d3, Cf6; 7. Tb1, 0–0; 8. 0–0, h6; 9. b4, d6; 10. b5, Ce7; 11. a4, c5; 12. bc6, bc6; 13. c5, Rh7; 14. Aa3, Ce8; 15. cd6, Cd6; 16. Db3, Te8; 17. Cd2, Aa6; 18. Tfc1, Dd7; 19. Db4, Cb7; 20. Cb3, Af8; 21. Dh4, g5; 22. Dh5, Cg6; 23. Af8, Tf8. 24. Ac6, Dc6; 25. Ce4!, **1–0.**

TOMAS (Vilafranca)
ALIÓ (Tarragona) **B–01**

1. e4, d5; 2. ed5, Cf6; 3. Ab5, Ad7; 4. Ad7, Dd7; 5. c4, c6; 6. dc6, Cc6; 7. Cf3, e5; 8. 0–0, 0–0–0; 9. Cc3, Ac5; 10. a3, e4; 11. Ce1, Df5; 12. b4, Ad4; 13. De2, Cg4; 14. Cc2, Cce5; 15. Cd4, Td4; 16. Cb5, Ch2; 17. Rh2, Cf3; 18. gf3, ef3; 19. Cd4, Dh5; 20. Rg3, fe2; 21. Te1, De5; 22. Rg2, Dd4; 23. Ta2, Dg4; 24. Rh2, Te8, **0–1.**

ALONSO (St. Josep)
NEPOMUCENO (Centelles) **B–07**

1. e4, d6; 2. d4, Cf6; 3. Cc3, g6; 4. f3, c6; 5. Ae3, b5; 6. Dd2, Cbd2; 7. g4, Cb6; 8. g5, Ch5; 9. b3, Dc7; 10. Cge2, e5; 11. Cg3, Cf4; 12. Cce2, Ce6; 13. f4, ef4; 14. Cf4, Cg5; 15. Ag2, h6; 16. 0–0, Ag7; 17. Tac1, 0–0; 18. h4, Ch7

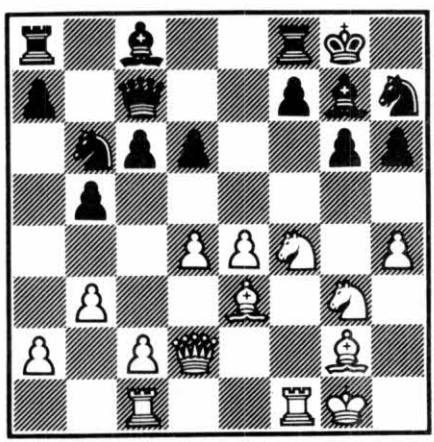

19. Cfh5!?, gh5; 20. Ch5, Te8; 21. Ah6, Ah8; 22. e5, Ag4; 23. Cf6, Af6; 24. Tf6, Te6; 25. Ae4, Tf6; 26. ef6, Cd5; 27. Ah7, Rh7; 28. Ag7, **1–0.**

GIL (Calella)
A. PABLO (Xec) **C–17**

1. e4, e6; 2. d4, d5; 3. Cc3, Ab4; 4. e5, c5; 5. Ad2, Ce7 (aquesta línia va sorprendre Pablo, ja que va gastar la major part del temps a l'obertura); **6. Cb5, Ad2; 7. Dd2, 0–0; 8. c3, f6; 9. f4, cd5; 10. cd4, fe5; 11. de5, Cf5** (les negres fan el que poden perquè el cavall blanc no s'instal·li a d6); **12. Ad3, a6; 13. Af5, ab5; 14. Ad3, Cc6; 15. Cf3** (si 15. Ab5, no m'agradava la línia 15... Tf4; 16. Df4, Da5; 17. Dd2, Db5; 18. Cf3, Ta4), **Db6; 16. g3, Ad7; 17. Df2, Da5; 18. Rf1, h6; 19. h4, Cb4; 20. Ab1, Tfc8; 21. Rg2, Tc4; 22. Cd2, Tc6** (22... Ac6; 23. Rh2!); **23. Cb3, Dc7; 24. Dd2, Cc2; 25. Dd3, Ta4** (si 25... Ca1; 26. Dh7, Rf8; 27. Ag6, Dc8; 28. Dh8, Re7; 29. Dg7, Rd8; 30. Ta1, amb joc complicat favorable al blanc); **26. Tc1, Tac4** (ara també si 26... Ca1 les línies derivades del comentari anterior són complicades i difícils de calcular, i més amb poc temps)

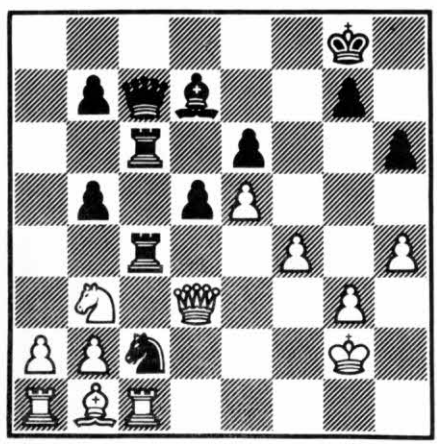

27. Tc2!, Tc2; 28. Rh3, Rf8?! (em sembla millor 28... T6-c4); **29. Cd4, Tc1; 30. Cc6, Ac6; 31. Dh7, Th1; 32. Rg4, d4; 33. Ag6, h5; 34. Dh5** (una bonica trampa era 34. Rg5, De7; 35. Rh5, Af3; 36. g4, Th4 mat), **Re7; 35. Th1, Ah1; 36. Dh8, Dc6; 37. Dg7, Rd8; 38. Df8; Rc7; 39. Dd6, Dd6; 40. ed6, Rd6, 0–1.**

J. GIL

HERRERO (Reus Deportiu)
TEMPONE (Centelles) **C–31**

1. e4, e5; 2. f4, d5; 3. ed5, c6 (línia interessant que s'aparta de la clàssica 3... e4, que, en opinió de molts jugadors, dóna avantatge al blanc); **4. Df3** (és una jugada dubtosa, ja que impedeix la natural sortida del cavall blanc a f3 i

deixa la dama blanca en posició compromesa; més endavant això es farà evident), **ef4; 5. Ce2, Cf6; 6. Cbc3, Ad6; 7. b3, 0–0; 8. Ab2, Ag4; 9. Df2, cd5; 10. Cb5, Cc6; 11. Cd6, Dd6; 12. 0–0–0, Tac8; 13. a3, Tfe8; 14. d3, d4** (aprofitant la debilitat creada pel blanc a e3 per l'amenaça molesta de 14... Ce4, el negre busca un punt fort per situar un cavall al si del campament blanc, via Cf6-d5-e3); **15. Td2** (el pla del blanc és preparar la ruptura g4, per la qual cosa haurà d'apartar la torre de d1; si la col·loca a Td2, a més a més, defensarà la debilitat c2, però tindrà l'inconvenient de debilitar la 1a. fila), **Cd5; 16. h3, Ah5; 17. g4, fg3; 18. Cg3, Ag6; 19. Ag2, Ce3; 20. Ae4, Ce5; 21. Rb1** (era latent l'amenaça 21... Cd3!), **Tc7; 22. Te1, f5; 23. Ah1** (si 23. Cf5, Af5; 24. Af5, Tf8, o bé 23. Af5, Tf8 directa)

(vegeu diagrama)

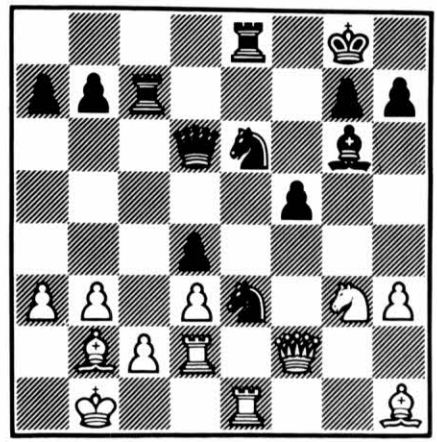

23... Tc2!; 24. Tc2, Cd3 (en aquesta posició el blanc té mitja hora de temps per arribar al control); **25. Te3** (25. Dd2, Ce1 i el negre també guanya), **Cf2; 26. Te8, Ae8; 27. Cf5, De5** (guanya una altra peça), **0–1**.

UN CAMPIONAT DE 44 NOIES

gener-febrer, Cerdanyola del Vallès

Per primer cop, la P. E. Cerdanyola del Vallès ha fet desaparèixer el mite de què els escacs femenins no existeixen, i ha aplegat a 44 nenes per fer aquest primer campionat femení, sistema suís a 6 rondes, entre xiquetes d'edats de 7 a 17 anys, totes de col·legis locals.

C. SANTOS, LA CAMPIONA

La P. E. Cerdanyola del Vallès, que ha sorprès als escacs de Catalunya, pujant a la 1a divisió amb un equip amateur, fruit de la tasca de la ja reconeguda escola d'escacs de Cerdanyola, és tot un fenòmen dels escacs catalans que en el proper número ampliarem.

Aquesta va ser la classificació final: **1a** Carme Santos, amb 5'5 punts (16 anys), **2a** V. Moreno amb 5 punts (10 anys), **3aa** M. Serrano amb 5 punts (10 anys), **4a** M. Silva amb 4'5 punts (17 anys), **5a** B. Artiga amb 4 punts (13 anys), fins a 38 classificades.

Senyors de la F.C.d'E., prenguin nota de com es promou l'afecció de les dones als escacs.

XI CAMPIONAT OBERT DE BARCELONA

Novembre-desembre 1985

per Joan Llorens

VEHI (TERRASSA), GUANYADOR EN SOLITARI
GIL (U.G.d'E.), SOTS-CAMPIÓ
M. PONS (TORRENEGRA), CAMPIÓ DE PREFERENT ORDINÀRIA

Aquest any, just és reconèixer que han reexit Gil (2350), Vehi (2340), Lecha (2250), Minguell (2240), Dominguez (2240), tots amb millor ELO que l'obert de Barcelona de l'any passat.

VEHI (Terrassa) ha fet un gran campionat, dominant el cap de la classificació des del començament. Comença guanyant les quatre primeres rondes Gabarro, Valls, Gual, Dominguez. Després entaulà tres rondes seguides amb Minguell, Gil, Lecha, i finalment guanyà Tosan.

Gil (U.G. d'E.) és un merescut sots-campió, malgrat quedar despenjat del cap de la classificació a la segona ronda, en perdre amb J.L. Fernández. Guanyà la primera, tercera, quarta, cinquina i l'última ronda sobre els jugadors J. Mas, García, Serrano, Rodríguez, Domínguez. A la sisena i setena ronda entaulà amb Vehi i Minguell.

MINGUELL (Hortenc) tingué una trajectòria molt regular, sense perdre cap partida. Guanyà la primera, segona i quarta ronda amb Carol, García, Bielsa. Després entaulà les cinc rondes restants amb J.L. Fernàndez, Vehi, Dominguez, Gil i Lecha.

DOMINGUEZ (Jake) va estar regular, cinc partides guanyades, dues de perdudes i unes taules demostren que va anar a caixa o faixa. Perdé amb Vehi i Gil, els dos primers classificats.

LECHA (Jake) guanyà la primera, tercera, cinquena i sisena. Perdé la segona, entaulà la quarta, la setena amb Vehi i l'última amb Minguell. Ha fet un gran campionat; l'any passat va quedar campió de preferent ordinària amb 7 punts.

Respecte als cinc jugadors teòricament més forts del Campionat Obert de Barcelona-XI, cal dir que GIL (U.G. d'E) 2350 ha quedat sots-campió, VEHI (Terrassa) 2340 campió, LECHA (Jake) 2250 cinquè, DOMINGUEZ (Jake) 2240 quart, MINGUELL (Hortenc) 2240 tercer; és a dir, han ocupat els 5 llocs principals, fent un excepcional Campionat Obert de Barcelona 1985.

VEHI i GIL queden classificats per a la Final de l'Absolut de Catalunya.

CATEGORIA PREFERENT- GRUP «A»
CLASSIFICACIÓ FINAL

	JUGADOR	CLUB	PUNTS
1r	**VEHÍ**	Terrassa	6,5
2n	Gil	UGA	6
3r	Minguell	Hortenc	5,5
4t	Domínguez	Jake	5,5
5è	LEcha	Jake	5,5
6è	Gabarró	Jake	5,5
7è	Bielsa	Congrés	5,5
8è	Arias	Vulca	5,5
9è	Tosan	Barcinona	5
10è	Viladiu	Jake	5
11è	Serrano	Barcinona	5
12è	J.L. Fernández	Vulca	4,5
13è	Beltran	UGA	4,5
14è	Avila	Jake	4,5
15è	P. Mas	Cerd. Vallès	4,5
16è	Segura	Barcelona	4,5
17è	García	Barcinona	4
18è	Giménez	Sta. Perpetua	4
19è	Oliart	Catalunya	4
20è	Catalan	Barcelona	4
21è	J. Mas	Cerd. Vallès	4
22è	Lara	Catalunya	4
23è	Castillo	Foment	4
24è	Gual	UGA	3,5
25è	Rodríguez	St. Feliu	3,5
26è	Carol	Terrassa	3,5
27è	Ferran	UGA	3,5

28è	Alfara	Jake	3,5
29è	Fabregas	Terrassa	3,5
30è	Rodríguez	Terrassa	3
31è	Tarrago	St. Adrià	3
32è	Valls	Terrassa	2,5
33è	Caballé	St. Cugat	2,5
34è	J.M. Sayrol	Barcelona	2,5
35è	Saiz	Jake	2,5
36è	Fdez. Diaz	Cerd. Vallès	2,5
37è	Solsona	Tres Peons	2,5
38è	Fernández	Tres Peons	2
39è	Layola	Hospitalet	1,5

CATEGORIA PREFERENT - GRUP «B»

Hi ha hagut tanta o més competència que a Preferent «A»: M. Pons (Torrenegra), el millor, amb 5 victòries i 3 taules, seguit de Langa (Jake), que perdé amb Serra (Comtal) a la 4a. ronda, els 2 jugadors amb un total de 6,5 punts, seguits de Blasco (St. Adrià), amb 6 punts, i de Bescós (Sedeta), també amb 6 punts. El límit superior d'avaluació, 2085, ha pujat respecte al proppassat any.

M. Pons i Langa s'han mantingut sempre a dalt. Blasco, amb 4 victòries i 4 taules, ha estat molt regular i sempre a la part alta de la classificació; Bescós perdé a la 2a. ronda amb Ruiz (Torrenegra) remuntant al final amb 4 victòries consecutives.

1r. M. Pons (Torrenegra), amb 6,5 punts; **2n.** Langa (Jake), amb 6,5 punts; **3r.** Blasco (St. Adrià), amb 6 punts; **4t.** Bescós (Sedeta), amb 6 punts.

Els jugadors anteriorment esmentats, queden classificats per jugar a Preferent Especial al Campionat Individual de Catalunya de l'any 1986.

Amb 5'5 punts: Accensi (Peó Vuit); Puig (Tres Peons); Rubio (Cerd. Vallès); Serra (Comtal). **Amb 5 punts**: Casals (Uga); Fiol (Uga); Loehr (Vulca); López (Olivetti); Ruiz (Torrenegra); Sánchez (Catalunya); Tebar (Cornellá); Yeste (Tres Peons); **fins a 61 classificats**.

PRIMERES, SEGONES I TERCERES

Vuit rondes han hagut de jugar.

A **Primera,** Riera (St. Martí) és l'únic amb 5'5 punts a la setena ronda, s'enfronta amb Barguilla (St. Feliu), amb 5 punts, juguen i fan taules, aconseguint Riera la puntuació d'ascens. A la darrera ronda Riera s'enfronta amb Buldo (Cardedeu), amb 5'5 punts, i fan taules de nou, aconseguint Riera 6'5 punts; per altra banda, Borrás (Colón-Besós), amb 5'5 punts, s'enfronta amb Corbella (St. Josep Hosp.), amb 5 punts, i fan taules, i d'aquesta manera Borrás (Colón-Besós) no pot atrapar Riera (St. Martí), que és campió.

Segona categoria: a la setena ronda Cabrerizo (Catalunya), amb 5'5 punts, s'enfronta amb Boquera (Cornellà), amb 5 punts, juguen i fan taules; a l'última ronda Cabrerizo s'enfronta amb Melchor (Uga), amb 5'5 punts, fent un final bent tranquil, amb taules, cap dels dos vol arriscar-se. El mateix fant els jugadors amb 5'5 punts. Això fa que Cabrerizo sigui campió.

8 jugadors aconsegueixen la puntuació mínima per pujar.

La **Tercera categoria** s'ha caracteritzat per la gran quantitat de jugadors: quasi 100. Sala (Barcelona) es planta a la setena ronda amb 6 de 6, s'enfronta amb Roca (Vilassanes), amb 5'5 punts, juguen i fan taules. A l'última ronda Sala fa taules, i Zafon (Samboià) guanya aconseguint 7 punts els dos jugadors, campió Sala (Barcelona), amb 6 guanyades i 2 taules; 2n Zafon (Samboià).

Tot plegat, serien 12 els jugadors que pujarien a segona.

CLASSIFICACIONS

PRIMERA CATEGORIA

Campió: Riera (St. Martí), **amb 6'5 punts; amb 6 punts:** J. Arboix (Tres Peons); Barguilla (St. Feliu); Borrás (Colón-Besós); Buldo (Cardedeu); Chiva (Amistat); Galobardes (At. Barcelonés; Landa (Foment); Santoux (Tres Peons).

SEGONA CATEGORIA

Campió: Cabrerizo (Catalunya), **amb 6'5 punts; amb 6 punts**: Alvarez (Catalunya); Boquera (Cornellá); Cerdán (Tres Peons); Corominas (Carmel); Eroles (St. Adrià); Gimenez (Foment); Melchor (Uga); Roche (Catalunya).

TERCERA CATEGORIA

Campió: Sala (Barcelona), **amb 7 punts; 2on.** Zafon (Samboià), **amb 7 punts; amb 6 punts:** Alegre (Terrassa); Gomez (Vulcà); Gonzàlez (Comtal); Miralles (Colón-Besós); Moreno (Vulcà); Nieves (St. Adrià); Roca (Vilassanés); Pruñosa (Uga); Salvador (Samboià).

VEHI (Terrassa)
VALLS (Terrassa) **D–58**

1. d4, e6; 2. c4, Cf6; 3. Cf3, d5; 4. Ag5, Ae7; 5. Cc3, h6; 6. Ah4, 0–0; 7. e3, b6; 8. Ae2, Ab7; 9. Af6, Af6; 10. cd5, ed5; 11. 0–0 (fins aquí tot teoric), **De7** (millor 11..., c5; 12. dc5, Ac3; 13. bc3, bc5; 14. Tb1, Dc7 amb igualtat); **12. Db3, Td8; 13. Tad1, c6** (jugada molt passiva i que portarà a la derrota posterior); **14. Te1, Ac8; 15. Ad3, Ae6** (les negres han perdut 3 moviments amb aquest alfil); **16. Dc2, Db7; 17. e4** (típica ruptura central), **Cd7; 18. h3, Cf8; 19. e5, Ae7** (les blanques tenen avantatge d'espai i posició superior); **20. Ch2, c5; 21. f4, cd4; 22. Ce2, Ac5** (millor 22..., Tac8; 23. Dd2, a5)

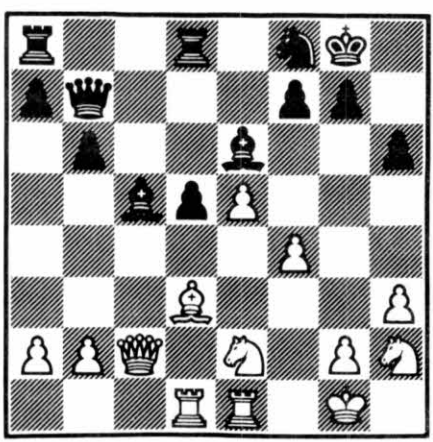

23. Dd2, De7; 24. Tf1, f5; 25. Rh1, Cd7; 26. a3, Df7; 27. b4, Ae7 (les blanques tenen avantatge d'espai i millor posició de les seves peces controlant les casetes centrals d4 i e5); **28. Cd4, a5; 29. g4, g6; 30. gf5, gf5; 31. Ce6, De6; 32. Cf3** (controlant la caseta central d4, les negres estan perdudes), **Df7; 33. Cd4, Dh5; 34. Af5, Rh8; 35. Ag4, De8; 36. De2, ab4; 37. Ah5, Df8** (les negres ja no tenen defensa); **38. Ce6, Dg8; 39. Cd8, Ad8; 40. ab4, 1–0.**

RODRIGUEZ (San Feliu)
BIELSA (Congrés) **B–21**

1. e4, c5; 2. d4, cd4; 3. c3 (el gàmbit Morra [Smith] forma part de la defensa siciliana, té un ric contingut tàctic i estratègic, abundant les complicades variants; el blanc ofereix el peó c per un significatiu avantatge de desenvolupament, obre línies i diagonals i finalment ocupa més espai; el real gàmbit Morra [Smith] es dóna quan el negre accepta l'oferiment del peó), **dc3; 4. Cc3** (si 4. Cf3, cb2; 5. Ab2, e6; 6. Ac4, Ab4; 7. Cc3, Ce7 naturalment el blanc té la iniciativa, però no és compensada pel material de menys), **Cc6; 5. Cf3, d6; 6. Ac4, e6; 7. 0–0, Ae7; 8. De2, Cf6; 9. Td1, e5; 10. b3** (jugada errònia, millor 10. h3 seguida de 11. Ae3; o 10. Ae3, Ag4; 11. h3, Ah5; 12. Tac1, 0–0; 13. g4, Ag6; 14. Ac5, a6; 15. a4 amb complicació), **0–0; 11. Ae3, a6; 12. a4, Ad7; 13. Ag5, Ae6; 14. b4** (el blanc perd un temps després de b3 i b4 tot seguit), **Cb4; 15. Ae6, fe6; 16. Dc4, d5** (el negre obté la ruptura central temàtica i posarà en joc la seva artilleria pesada, les torres, perquè la dama blanca està mal col·locada a la caseta c4); **17. ed5, Tc8** (posa en joc l'artilleria pesada i fa fugir la dama blanca a posicions menys actives); **18. Db3, Cfd5; 19. Cd5, Cd5** (el negre col·loca un cavall a d5, forta caseta central, que no pot ésser expulsat per peons blancs **c** o **e**; aquí es comença a guanyar definitivament la partida); **20. Ae7, De7; 21. Ce5, Tc3; 22. Da2** (la dama blanca queda arraconada i la seva col·laboració serà nul·la), **Cf4; 23. Dd2, Dg5; 24. Cg4, Td3; 25. Da2** (de nou la dama blanca és arraconada, la posició negra està perduda), **Td1; 26. Td1, h5; 27. g3, Ch3; 28. Rg2, Dg4, 0–1.**

SEGURA (Barcelona)
SAIZ (Jake) **B–90**

1. e4, c5; 2. Cf3, d6; 3. d4, Cf6; 4. Cc3, cd4; 5. Cd4, a6 (defensa siciliana variant Najdorf, amb aquesta jugada del mestre txec Karel

Opocensky l'any 1946, s'inicia la idea del mestre polonès Miquel Najdorf, avui gran mestre argentí; la seva popularitat és deguda al fet d'haver-la incorporada a un gran nombre de torneigs); **6. Ac4** (aquesta jugada practicada per Fischer impedeix l'avanç e5 de les negres), **e6** (si 6..., Cc6; 7. Cc6, bc6; 8. e5, de5; 9. Af7, Rf7; 10. Dd8 guanyant); **7. Ab3, b5** (la continuació més activa preparant un contraatac sobre el peó de rei mitjançant 8..., b4 i 9... Ce4); **8. 0–0, Ae7** (en primer lloc aquesta jugada, i després de l'enroc és la millor continuació); **9. f4, Dc7** (error: calia jugar 9..., 0–0 i si 10. f5, e5; 11. Cde2, Cbd7; 12. Ag5, Ab7 amb igualtat); **10. f5, e5; 11. Cf3, Ab7; 12. De1, Cbd7; 13. Ag5, b4; 14. Cd5, Cd5; 15. ed5, Ag5; 16. Cg5, Db6; 17. Rh1, h6** (debilita l'enroc i facilita al blanc la caseta central e4, millor que g5; el negre està inferior: aquesta jugada de peó no col·labora al seu desenvolupament)

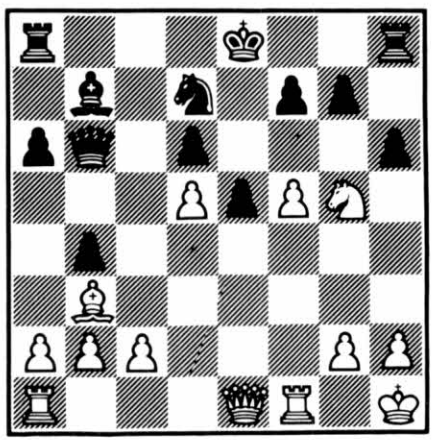

18. Ce4, f6; 19. Tad1, 0–0 (ja és massa tard per aquesta jugada; les negres tindran grans dificultats per a poder defensar-se, ja que no poden atacar, i les defenses sempre porten a la derrota); **20. Tf3, Cc5; 21. De3, Tac8; 22. Tg3, Rh8; 23. Tg6** (la torre blanca ocupa una posició ofensiva), **Dc7; 24. Cc5, dc5** (24... Dc5; 25. Th6); **25. d6** (posa en marxa el peó passat d6 i activa l'alfil blanc), **Tcd8; 26. Td3, Dd7; 27. Ae6, Ag2; 28. Rg2, Dc6; 29. Rg8, Rh7; 30. Dg3, 1–0.**

UNA PARTIDA DEL CAMPIÓ DE PREFERENT ORDINÀRIA

SERRA (Comtal)
M. PONS (Torrenegra) **A–46**

1. d4, Cf6; 2. Cf3, d5; 3. Af4, e6; 4. c3 (el blanc, en una partida tan decisiva a l'última ronda, juga una obertura molt tranquil·la), **Ad6; 5. Ag5** (jugada dubtosa, era millor Ad6 o Ag3), **Cbd7; 6. Cbd2, h6; 7. Ah4, c5; 8. e3, Dc7; 9. Ad3, b6; 10. Tc1, Ab7; 11. Ag3** (finalment l'alfil va a la millor casella, però ha necessitat dos temps), **Ag3** (un altre pla era l'enroc curt, però em sembla molt interessant enrocar llarg i atacar el flanc de rei); **12. hg3, Ce4; 13. De2, 0–0–0; 14. c4, Cd2; 15. Dd2, Rb8; 16. cd5, ed5; 17. dc5, Cc5; 18. 0–0** (evidentment no serveix b4 per Cd3 i es guanya), **Dd6; 19. Cd4, h5** (comença l'atac sobre l'enroc); **20. Cf5, De5** (en aquest moment el blanc ha consumit 2h i 13m i el negre 2h i 14m; queda poc temps per fer 20 jugades, però l'atac negre és més fàcil de conduir); **21. Ab1, Ce4; 22. Ae4, de4; 23. Cd4, h4; 24. Dc3, Ra8** (era necessari, i ara el blanc només pot aspirar a defensar la posició); **25. Dc7, Dh5** (queden cinc minuts, però l'atac és molt fort); **26. g4, Dg4; 27. Tc3, h3; 28. g3** (error decisiu, era necessari Dg3), **h2; 29. Rh1, Td4; 30. ed4, e3; 31. f3, Af3 i mat a la següent, 0–1.**

Marc Pons

PARTICIPEU ALS CAMPIONATS D'ESPANYA D'ESCACS POSTAL

Inscripcions Permanents
a totes les categories

Sol·liciteu informació a:
Vocalia Postal de la FEDA
C/ Santa Eulalia, 28
S. Coloma de Gramanet
(Barcelona)

XIV OBERT DE SANT ANDREU

JAUME ANGUERA, VENCEDOR

per J. Travesset

Un any més, el C. C. St. Andreu va organitzar el torneig obert, que ja ve essent una prova clàssica dintre els escacs catalans. L'esforç continuat del comitè organitzador va permetent la inclusió de nova gent i més forts jugadors, la qual cosa el fa més consistent. Foren vuit setmanes de notable competició escaquista en cadascun dels quatre grups. 92 jugadors al grup A; 38 al grup B, de Segones; 47 al grup C, de TErceres i 31 al D, d'Infantils, feren un total de 208 jugadors que començaren el torneig amb la il·lusió d'aconseguir un resultat que estigués d'acord amb les seves aspiracions.

Anguera fou capdavanter des del començament, i al final s'imposà, després de la darrera partida contra Borrell, plena de lluita i de complicacions, exposant tot el que calia. Rosich fou brillant segon, encara que un xic conservador, igual que Minguell, tercer. Bones les classificacions finals de Travesset II, Garcia (Granollers) i Aranda, encara que aquest darrer va tenir la sort de la seva part, cosa molt important després del mal començament amb dues derroters consecutives. Cal dir que acabava de tornar del servei militar i això es nota.

Vuit primeres van assolir la Preferent. El més destacat fou Hernàndez (Montmeló), amb victòries sobre Monedero i Alfara, deixant escapar un final davant Aranda —més veterà— quan aquest ja estava a les cordes. Els altres set: Arahuete, Espuny, Barrachina, Sànchez (St. Martí), Travesset IV, Muñoz i Escaramís, hagueren de lluitar amb bravesa. Molt dur i seriós el joc de J. Barrachina.

La classificació final per equips se l'emportà el C. C. St. Andreu A. (Anguera-Travesset II-Travesset I-Tacon) per tercera vegada consecutiva, però ara empatat amb la Penya d'Escacs de Cerdanyola del Vallès (Aranda-Mas-Moreno-Rubio) i solament la millor puntuació del primer escaquer, Anguera, va decidir.

Al grup de Segones s'imposà J. Gonzàlez, del C. E. Mataró. Al final, el seu conformisme va ésser aprofitat per J. J. Sànchez (Ideal Clavé), que el va atrapar, justament a la darrera ronda, encara que la gran diferència del Harknes el privà del màxim honor. També assoliren la primera categoria V. Soler (Granollers), Ducet (Torrenegra) i Marqués (Vulcà).

Al grup de Terceres va destacar, sobre tots, l'excel·lent torneig de Pau Fernàndez (St. Josep). El seu estil de joc, així com la seva joventut, ens fan creure que tindrem, d'aquí a poc, una nova figura. A mig punt d'aquest i amb 6 es classificaren sis jugadors, Piqué, Pérez E., Guzmán, Carles Vila, Ramon Vidal, i Marchante, que han aconseguit la segona categoria.

La lluita fou considerable al grup D, on els infantils —entre ells tres segones— es repartien bufetades —en sentit figurat. Al final tres jugadors aparellats a dalt de tot. Ivan Belloso (Congrés) guanyà per millor Harknes, i Marc Narciso (Foment Martinenc) i David Bosch (ONCE), fins i tot calgué arribar al Sonnen. Molt bones les classificacions, a mig punt dels tres primers, de J. Villanueva i E. Domínguez (Ràpid Navas), C. Fernàndez (St. Josep), Rudolf Ortega (La Lira). Va decebre un xic en Jordi de la Riva (Foment), de qui s'esperava una mica més, fins i tot veure'l lluitar pel primer lloc.

En general, un bon torneig, sense incidències.

Els àrbitres del Torneig, Joan Casals i Joaquim Travesset, foren en tot moment degudament assessorats per la veterania del Director del Torneig, l'àrbitre i mestre nacional Àngel Ribera.

III CAMPIONAT DE CATALUNYA DE GENT GRAN

S'han celebrat les fases prèvies del Campionat Individual de Catalunya de Gent Gran. Dels diferents grups que s'han fet arreu de Catalunya, destaquem el de Barcelona, on C. Gil s'ha imposat i s'ha classificat, junt amb Ribera, Borràs, Colomer, Bardera i Bas, per a la fase final, que es jugarà a Calella de la Costa, a l'igual que la fase final del campionat d'equips, al juny.

A continuació us oferim una partida del campió de grup, comentada pel M. N. Hebert Pérez.

C. GIL
A. RIBERA **B–40**

1. e4, c5; 2. Cf3, e6; 3. d3, d5; 4. Cd2, Cc6; 5. g3, Cf6; 6. Ag2, Ae7; 7. 0–0, 0–0; 8. Te1, Dc7; 9. c3 (el més usual és aquí 9. e5), **Td8?!** (millor era 9... de4; 10. de4, e5; 11. Cf1?!, Td8; 12. Dc2, h6; 13. Ch4, c4; 14. Cf5, Af8; 15. De2, Ae6; 16. Ce3, Ce7; 17. Df3, Ce8 i la debilitat de la casella d3 dóna a les negres un bon contrajoc, Bigler-Renic, corr. 1972-76. De totes maneres les blanques podien reforçar el seu joc sense haver de cedir el control de c4, com va passar-en l'exemple comentat en el moviment 11. Cf1?!); **10. De2, b6; 11. e5, Cd7; 12. Cf1, Aa6; 13. h4, Tac8?** (aquesta jugada no és conseqüent amb el pla de les negres fins ara. Penso que no és el millor per al negre. És evident que si el negre projecta la ruptura b4, no hauria d'estar perdent el temps); **14. Af4, Cf8; 15. h5, b5; 16. a3, Db6; 17. b4?!** (en aquesta mena de posicions les blanques no han de tenir pressa per operar en el flanc de dama, llevat del que sigui estrictament indispensable), **d4!; 18. bc5, Ac5; 19. cd4, Ad4?!** (amb 19... Cd4 les negres obtindrien un excel·lent contrajoc); **20. Ae3, Da5?** (així es fa malbé una posició avantatjosa. El correcte era 20... Ae3); **21. Cd4, Cd4; 22. Dg4** (i les blanques tornen a atacar...), **Cf5** (és clar que jugar 22... Cc2 sols afavoriria l'insignificant atac blanc sobre g7); **23. Ae4, Ce3; 24. Ce3, Td7** (superior era recular la dama a la rereguàrdia; 24... Dc7); **25. h6, g6** (si 25... Cg6, bé 26. hg7, amb atac blanc); **26. Df3, Dd8; 27. Cg4, Tdc7; 28. Cf6, Rh8; 29. De3!** (un bon concepte posicional. El canvi de torres de la columna AD accentuarà l'avantatge blanc al final, capitalitzant l'energia que irradia el seu peó de h6. Fallava 29. Ce8? per 29... f5), **Cd7?!; 30. Cd7, Dd7; 31. Tec1, Rg8** (si 31... Ab7? les negres perden de seguida: 32. Ab7, Tb7; 33. Dg5!); **32. Dg5, Tc1; 33. Tc1, Tc1; 34. Dc1, f5; 35. ef5, Rf7; 36. Dc5** (estalviant riscs i començant una maniobra de zugzwang. Una variant «romàntica» podria ser la següent: 36. Dg5, b4; 37. ab4, Ad3; 38. Dd2, Ab5; 39. Ag6!, Rg6; 40. Dd7, Ad7; 41. Ah7, Rg5; 42. f4, Rh6; 43. Ae4 guanya), **Rf6; 37. f4, Rf7; 38. De5, Rg8; 39. Db8?!, Ac8; 40. De5, a6; 41. Ac6, De7; 42. d4, Df8; 43. Dc7, Rh8; 44. Rg2, Rg8; 45. d5, e5; 46. De5** (guanyar és una qüestió de gust), **Dh6; 47. d6, Dh3; 48. Rf2, Dh2; 49. Ag2, Ah3; 50. Dd5, Rf8; 51. Da8** (51. d7 guanyava de seguida), **Rg7; 52. Db7, Rh6; 53. d7, Ad7; 54. Dd7, Dh5; 55. Dh3, Dh3; 56. Ah3, a5; 57. Af1, b4; 58. ab4, ab4; 59. g4, Rg7; 60. Rg3, Rf6; 61. Ad3, h6; 62. Rh4, Rg7; 63. f5, h5; 64. fg6, hg4; 65. Rg4, b3; 66. Rg5, b2; 67. Ab1, Rg8; 68. Rh6, 1–0.**

HEBERT PÉREZ (M.N.)

VII DIADA D'ESCACS CLARET

El proper 27 d'abril d'enguany, a les 9 hores del matí es festejarà al Col·legi Claret l'anomenada Diada d'Escacs. La festa consistirà en un matx d'escacs de 120 escaqueres, 60 partides simultànies, 20 partides llàmpec, torneig d'eliminatòries entre els més menuts, així com partides simultànies d'entretenimens. A totes aquestes activitats està previst que participin uns 400 jugadors.

ELS CAMPIONATS ESCOLARS:

UNS JOCS FRUIT DE LA IMPROVITZACIÓ

per M. Fernàndez-Diaz

Els campionats escolars de Catalunya, que es venen celebrant anualment, organitzats per la Generalitat, a través dels consells comarcals dels esports, reunien enguany l'atractiu d'una forta participació i la novetat de la competició individual.

El desenvolupament de la prova i les circumstàncies posteriors s'han vist rodejades d'un cert escàndol, degut a un «conflicte de competències» entre el Consell de l'Esport Escolar de Barcelona i la F.C.d'E. De les circumstàncies que passo a explicar, penso que ambdues burocràcies en són responsables, encara que en diferent mesura.

LA GENERALITAT VOL CONTROLAR L'ESPORT INFANTIL A CATALUNYA

El cas és que existeix el projecte, per part de la Direcció General de l'Esport, de què tot l'esport practicat per jugadors de 14 anys o menys passi a ser directament controlat per ella. A tal efecte hi ha hagut una sèrie de reunions amb les respectives federacions i s'ha arribat a l'acord d'endegar el procés. Com és obvi, ni els clubs de Barcelona ni els de fora no han tingut cap notificació abans de començar la temporada, i les fitxes s'han tramitat a les respectives federacions.

El fet és que la F.C.d'E., per una sèrie de circumstàncies es trobava en una situació ambigua a començaments de temporada: havia signat i no havia signat l'acord amb la Direcció. Altrament, el cap del Consell de Barcelona, és persona amiga de tirar pel dret i sense coordinar-se gaire amb el que fan els demés consells.

Així que s'acostava la data límit per inscriure's a la competició i la situació era la següent: segons les directrius el Consell, tots els jugadors federats que es treguessin la fitxa escolar havien de retornar la seva fitxa federativa a la F.C.d'E. per poder participar al Campionat Infantil de Catalunya, i seria l'únic campionat infantil, ja que la Federació no el podria organitzar. El Consell de Barcelona classificaria sis nens i sis nenes per a les fases finals, encara que no estava clar si escoles i clubs jugarien la mateixa competició. Per la seva banda, la Federació guardava un total silenci.

Finalment, el dia en què el plaç d'inscripció s'havia acabat, el Consell comunica oficialment que poden participar els escolars en representació d'escoles o clubs, sempre que es treguin la fitxa escolar, i que es dóna el gran plaç d'una setmana (!) extra per als clubs, als quals la Federació no ha avisat ni avisarà (no havia temps). Naturalment, no se'n van inscriure gaires.

EL CONSELL ES FA UN EMBOLIC I NO SAP QUÈ FER

La competició es va desenvolupar, es van donar les classificacions finals i tothom pensava que els sis primers classificats de cada categoria passarien a les fases finals. Doncs ara ve la sorpresa: oficiosament s'ha comunicat que és molt probable que directrius superiors imposin que els classificats siguin tres representants de collegis i tres de clubs, a cada categoria, independentment del seu lloc a la classificació final. («El Mundo Deportivo», de data 25-I-86).

A cadets, per exemple, ens trobem que de 49 jugadors, tres (!) juguen en representació d'un club federat, obtenint les places 12a. 25a. i 30a. Doncs bé, és probable que es classifiquin aquests senyors, en detriment del 4t, 5è i 6è classificats, tots ells federats, que jugaven en nom de la seva escola. Fantàstic!

La Federació, per la seva banda, com era d'esperar, ha convocat el seu campionat infantil, amb la final a Setmana Santa, com sempre. Precisament, també és a Setmana Santa quan es jugarà la fase final de la Generalitat. Segurament hauran de jugar una de les dues partides simultàniament amb l'altra, per telèfon, els qui estiguin classificats per a ambdues finals.

Bé, això no s'ha acabat, ja que hi tornen a haver nous aconteixements espectaculars a la competició per equips, que prometen «noves i insuperables emocions».

Aquests foren els millors classificats:

Cadets: 1r. C. Leg (Sagrat Cor), 2n J. L. Marín (Jesús, Maria i Josep), 3r O. Ruiz (JMJ), fins a 49 classificats.

Cadet femení: 1a. A. Secanell (Teresianes), fins a 4 classificades.

Infantils: 1r. O. De la Riva (Foment), 2n J. De la Riva (Foment), 3r. M. Narciso (Foment) fins a 101 clas.

Infantil femení: 1a. M. J. Arjona (A. Gaudí), 2a. N. Belmonte (E. Barcelona), fins a 23 clas.

Alevins: 1r. E. Domínguez (R. Novas), 2n. R. Rios (Clavet), fins a 90 clas.

Aleví femení: 1a. G. Elias (A. Roca), 2a. A. Narciso (Nª Sra. Montserrat), fins a 20 clas.

KASPAROV: PETITA HISTORIA DE 36 HORES A CATALUNYA

Falta poc per a les 4 de la tarda. Fa fred i està plovent. A l'aeroport de Barcelona s'espera l'arribada del vol IB 317 procedent de Zurich. Periodistes, càmeres de televisió, la Ràdio, i, com no, el BUTLLETÍ, tots esperant el campió. Ja ve, ja ve, crida algú. S'obre la porta de «llegadas internacionales» i apareix ell, somrient, segur, tranquil. De sobte tot s'il·lumina. Les màquines de retratar no paren. El potent focus de les càmeres de TV enlluernen el personatge.

Com és possible que un jugador d'escacs arrossegui tanta espectació? Des dels temps de Bobby Fischer no s'havia produït tan aldarull. Però en aquest cas qui arriba és Garri Kasparov, Campió del món d'escacs, i camí de convertir-se en una figura mítica de l'escaquer. Ve a recollir el Trofeig CIRSA al millor esportista mundial 1985, que li serà lliurat dintre dels actes de la nit del MUNDO DEPORTIVO en el seu 80 aniversari.

UNA RODA DE PREMSA DIFERENT

De l'aeroport, Kasparov es trasllada a l'hotel Princesa Sofia, on poc després dóna una roda de premsa. Kasparov va estar senzillament genial, amb una fina ironia i un sentit de l'humor extraordinari. Quina diferència amb les rodes de premsa de Karpov!

KASPAROV A LA LLUM D'UNA ESPELMA

Poc després de les 7, Kasparov es trasllada a Terrassa, on havia de donar unes simultànies al Casino de Comerç organitzades pel C.E. Terrassa, amb homenatge al seu primer equip, Campió d'Espanya. El mal temps es va encarregar de frustrar la tan esperada exhibició del Campió del món, ja que Terrassa estava sense llum, junt amb una bona part del Vallès. Kasparov va esperar-se a prop de 3 hores, però la llum no tornava. Es va intentar tot. La sala era plena de gom a gom i la gent, impacient. A la fi, res. Ja sabem de la inoperància de les companyies elèctriques en situacions d'aquesta mena. Malgrat els seus grans beneficis sempre acaba rebent l'usuari.

GARRI NO VOL COBRAR

Kasparov havia de cobrar a prop de 400.000 ptes, però, sorprenentment, va dir que no, que l'organització no tenia la culpa de la manca de llum, i, en un gest poc habitual va fer donació de l'import de les simultànies al C.E. Terrassa perquè celebressin un torneig de promoció per a joves jugadors, i que els guanyadors puguessin desplaçar-se i veure algunes partides del proper matx de revenja entre Karpov i ell.

KASPAROV A «TOPE»

Garri Kasparov va acabar el seu primer dia d'estada a Catalunya més enllà de les tres de la matinada. A primera hora del matí ja estava d'empeus, i la redacció del BUTLLETÍ va tenir ocasió d'esmorzar amb ell. Garri ens va comentar que tenia unes 14 entrevistes concertades, que es temia que fossin entrevistes molt pesades, per la vanalitat de les preguntes, i que el que li agradava era parlar d'escacs amb profunditat. Vam considerar, en un moment com aquest, deixar la nostra entrevista per una millor ocasió, on la tranquil·litat ens permetrà donar més satisfaccions als lectors del BUTLLETÍ. Mentre comentavem tot això amb ell, un enviat de «Protagonistas», programa punter matinal de la ràdio, ja l'estava estirant de l'americana. Així, doncs, al proper viatge que farà Kasparov a Catalunya, ens va dir que ens concediria una entrevista en la qual podrem parlar més d'escacs.

Kasparov va esmorzar un croissant de la mecanitzada i artificial bolleria del Princesa Sofia, untat amb mantega i mermelada i un gran plat de cereals amb llet. Al final va demanar un te que, l'esmerat servei de l'hotel, li va dur fred.

LA NIT BOJA DE GARRI

La nit de lliurament del trofeu al millor esportista del món, Kasparov no va parar ni un moment. Mai no haguessim suposat que hi hagués tanta gent interessada pels escacs. Semblava que fós com el Halley, un cop cada 76 anys. Fins i tot, el President Pujol s'hi va dirigir personalment, felicitant-lo i demostrant a tothom que estava molt al corrent dels escacs, i de qui era Garri Kasparov.

Vam veure alguna que altra senyora que quedava encisada per la presència de Garri, i que, en tornar de demanar-li un autògraf, estaven turbades per l'encant misteriós i excitant (deia una senyora) d'aquest morenàs azerbaijà.

La instantània del lliurament del trofeig va ser una autèntica guerra entre els fotògrafs, cops de colzes, renecs, empentes. Si la premsa tingués sempre aquest interès pels escacs ajudarien molt a difondre la pràctica d'aquest joc arreu del país.

LLIÇÓ 11ª: OBERTES, SEMIOBERTES, TANCADES

Després d'estudiar les lliçons anteriors, vostè col·loca les peces i pensa en quina jugada pot començar. No tingui pressa per agafar el manual d'obertures. No farà més que confondre l'afeccionat poc expert. Provem a fer-nos junts l'elecció. Abans que res, recorda: a la posició inicial no existeix jugada millor ni més forta. N'hi ha unes quantes corresponents als principis de desenvolupament de les peces a l'obertura, i, entre elles, cal escollir-ne alguna conforme al gust, coneixement i experiència escaquística.

Jo et proposaria començar la partida movent dues caselles un dels peos centrals. Abans de ser Gran Mestre, m'agradava molt començar la partida amb 1. e4. Aquesta jugada reflectia gosadia cavalleresca i la disposició d'entrar en combat de cop i volta. El peó blanc a la casella e4 té sota foc l'important quadre d5 i espera el reforç a d4. Com veieu, els objectius de les blanques són ben clars, oberts, i no per casualitat totes les obertures que comencen amb 1. e4 corresponen a la classe de semiobertes i obertes.

De manera que les blanques van jugar 1. e4. Quina serà la millor resposta de les negres? Encara que sembli estrany, tenen una ampla gamma d'elecció. La resposta més cardinal, sens dubte, és el contraatac del peó negre 1... e5. Totes les obertures que comencen 1. e4, e5; 2. f4, ef4; 3. Cf3, d5; 4. d4. Aquesta magnífica obertura quasi ha desaparegut de la pràctica seriosa de torneigs, en gran part a causa de les idees de contragambit de les negres, que els permet lluitar amb avantatge per la iniciativa mitjançant 2... d5!; 3. ed5, e4! o bé 2... ef4; 3. Cf3, d5; 4. ed5, Cf6.

Una altre intent de treure a l'acte el peó del centre és 2. d4, ed4; 3. Dd4, que va trobar molts menys partidaris. Durant el passeig de la dama blanca 3... Cc6; 4. De3, Cf6; les negres tenen temps de posar en joc els dos cavalls i obtenen possibilitats iguals que les blanques.

Partida italiana. 2. Cf3, Cc6; 3. Ac4, Ac5. La idea d'aquest començament és apoderar-se del centre i atacar el punt f7. Aquestes són algunes de les temptatives, sense parar en sacrificis: 4. b4, Ab4; 5. ce, Ac5; 6. d4 o bé; 4. c3, Cf6; 5. d4, ed4; 6. 0–0. Temptatives com aquestes es poden combinar amb mètodes moderns de desenvolupament no pressos de les forces combatives després de 4. d3, d6; 5. c3, Cf6; 6. 0–0, 0–0; 7. Ag5.

La **partida espanyola** corona la classe d'obertures obertes. 2. Cf3, Cc6; 3. Ab5. Obertura profunda pel seu contingut estratègic i tàctic. Els millors grans mestres consideren com una mesura de la forca escaquística saber jugar amb blanques i negres posicions espanyoles. Aquest començament satisfà qualsevol gust. Aquí tenim l'esquema de la variant del canvi, relativament poc complicat per a la comprensió: 3... a6; 4. Ac6, dc6. O la lluita accentuada amb precisió pel centre a la variant oberta: 3... a6; 4. Aa4, Cf6; 5. 0–0, Ce4; 6. d4, b5; 7. Ab3, d5; 8. de5, Ae6. O el famós contraatac Marshall: 3... a6; 4. Aa4, Cf6; 5. 0–0, Ae7; 6. Te1, b5; 7. Ab3, 0–0; 8. c3, d5!; 9. ed5, Cd5, fins i tot 9... e4. I, finalment, l'esquema clàssic excepcionalment ric en contingut, que poden aplicar de manerea correcta sols escaquistes experts i erudits: 3... a6; 4. Aa4, Cf6; 5. 0–0, Ae7; 6. Te1, b5; 7. Ab3, 0–0; 8. c3, d6; 9. h3, Ca5 o bé 9... Cb8; 10. d4.

Tornem a la posició després del primer moviment blanc. A més de la rectilínia 1... e5, les negres poden començar el joc continuant amb altres esquemes, sense una estratègia d'obertura delineada amb tanta precisió com a la partida espanyola.

Totes les obertures en què a 1. e4 les negres contesten de manerea diferent a 1... e5 constitueixen la classe d'obertures semiobertes.

L'obertura més simple pel delineament de la lluita és l'anomenada **defensa escandinava**: 1. e4, d5; 2. ed5, Dd5; 3. Cc3, Da5. Al preu de pèrdua de temps per endarrerir la dama, les negres fan menys tibant la situació al centre i volen desenvolupar les peces d'aquesta manera: 4. d4, Cf6; 5. Cf3, Ag4; 6. Ac4, e6; 7. 0–0, Cc6. amb el posterior enroc llarg. Aquest començament no és popular entre els escaquistes experts (no ens agrada perdre temps en va), però per a la massa fonamental d'escaquistes és una abertura bastant acceptable.

L'obertura d'aquesta classe emprada més sovint és la **defensa siciliana,** que sorgeix després de 1... c5.

Les negres impedeixen formar una forta parella de peons, i, després de 2. Cf3, Cc6; 3. d4, cd4; 4. Cd4, molt sovint surten posicions on s'entaula una lluita molt complicada per controlar amb les peces les caselles centrals, i els escaquistes tenen una gran quantitat de possibilitats tàctiques. Jo aconsellaria començar l'estudi de la defensa, siciliana per algunes partides conegudes, jugades amb la variant del drac 4... Cf6; 5. Cc3, d6; 6. Ae3, g6; 7. f3 (o bé 7. Ae2) o amb el sistema Sheveningen 4... Cf6; 5. Cc3, d6; 6. Ae3, e6.

Dues obertures —**defensa Caro Kann** (1. e4, c6; 2. d4, d5) i **francesa** (1. e4, e6; 2. d4, d5) —s'hi assemblen per les seves idees estratègiques fonamentals. Les negres no impedeixen crear el centre de peons ideal, però limiten la seva mobilitat mitjançat el peó avançat d5. Les posicions més actuals de la defensa Caro-Kann poden considerar-se les següents. Primera: 1. e4, c6; 2. d4, d5; 3. e5, Af5; 4. Cc3, e6. Segona: 1. e4, c6; 2. d4, d5; 3. Cc3, de4; 4. Ce4; Af5; 5. Cg3, Ag6. Les blanques mantenen un petit avantage d'espai controlat, però a les posicions negres no hi ha debilitats i les seves peces es desenvolupen sense obstacles.

A la defensa francesa, la variant bàsica 1. e4, e6; 2. d4, d5; 3. Cc3, Ab4; 4. e5, c5 condueix a una posició en què la parella de peons bloquejada d4-e5 es troba contínuament sota amenaça.

Ambdues obertures s'estimen bastant eficaces i porten a una complicada lluita de maniobres. Als qui estimen el treball meticulós a l'escaquer i estan disposats a esperar tranquils la seva hora, els puc recomanar que estudiïn una d'aquestes obertures. M'agrada més la defensa Caro-Kann. Allà res no impedeix desenvolupar les peces negres, mentre que a la defensa francesa l'alfil de c8 no pot entra ràpidament en acció.

Molt més a poc a poc transcorren els esdeveniments sobre l'escaquer si les blanques, en comptes de jugar 1. e4, fan 1. d4. Aquí, en els primers temps, els plans dels bàndols són completament inintel·ligibles, estan ocults a l'adversari. Totes les obertures amb el primer moviment 1. d4 formen la classe d'obertures tancades. Per jugar-les correctament cal tenir hàbits posicionals i certa experiència. Per això aconsello al principi emprar durant un any obertures obertes i, sols després, estudiar les tancades.

Com en el cas 1. e4, la resposta cardinal a 1. d4 és 1... d5. Després de 2. c4 sorgeixen diferents esquemes de gambit de dama. Responent 2... c6 o 2... e6, les negres procuren mantenir el lloc avançat de peons a d5, mentre que les blanques aniran creant metòdicament condicions propícies perquè el peó blanc arribi a e4.

En el nostre segle s'ha elaborat altres mètodes de desenvolupament, on les negres lluiten pel centre de forma no tan rectilínia. Així va néixer la **defensa Nimzowitsch** (1. d4, Cf6; 2. c4, e6; 3. Cc3, Ab4) i *índia de dama* (1. d4, Cf6; 2. c4, e6; 3. Cf3, b6), on les negres tracten de lluitar pel control de la casella e4. A la **defensa índia antiga** (1. d4, Cf6; 2. c4, g6; 3. Cc3, Ag7; 4. e4, d6) i a la **defensa Grünfeld** (1. d4, Cf6; 2. c4, g6; 3. Cc3, d5; 4. cd5, Cd5; 5. e4), les negres, al contrari, permeten que l'enemic creï un poderós centre de peons i sols després es posen a atacar-lo.

Aquí acabem la nostra breu familiarització amb les principals obertures.

LLIÇÓ 12a: L'ART DE PLANEJAR

Quasi cada persona abans de començar qualsevol tasca analitza les accions que ha de fer per aconseguir l'objectiu proposat i després calcula la successió.

Estic ben convençut que els escacs són, fins a cert punt, un model de la vida, i en aquests també té importància saber planejar.

Què és el pla a la partida d'escacs? Un ordre meditat d'accions per aconseguir un determinat objectiu, un ordre que considera la situació real a l'escaquer i que es corregeix permanentment segons el joc de l'adversari.

La partida generalment es distingeix per l'aplicació d'uns quants plans. Al principi, desenvolupament de l'obertura segons un determinat esquema, posant en joc les peces amb el propòsit d'obtenir avantatge en algun sector de l'escaquer. Després, gradual augment de la pressió per aconseguir avantatges concrets posicionals o materials al mig joc. Per últim, materialització de la superioritat a la fase final del joc per obtenir la correlació de forces on la resistència d'un dels dos bàndols sigui inútil. El defensor tampoc no construeix la seva defensa espontàniament: ho fa d'acord amb un pla que tingui en compte el perill real de l'amenaça i les debilitats pròpies que s'han de superar en primer terme.

El pla de joc s'efectua en base a la situació concreta i a les seves particularitats. Per això és tan important saber analitzar correctament l'estat de l'exèrcit propi i contrari, conèixer totes les subtileses de la posició creada. La possibilitat de fer el pla de joc i aplicar-lo incessantment sobre l'escaquer constitueix un dels aspectes atractius dels escacs, i sovint reporta no menys satisfaccions que, diguem, un bell atac al rei. Si tenim en compte que els rivals no sols s'oculten l'un a l'altre les seves intencions, sinó que fins i tot dissimulen minuciosament la zona hipotètica del futur combat realitzant enginyoses maniobres distractives, es veu clar que jugar conforme al pla adoptat és un gran art. Evidentment, l'afeccionat no pot aprendre de cop i volta a calcular correctament les seves accions. És clar, hi haurà errors que destruiran el que s'hagi projectat, així com petits descuits. Però, en la meva opinió, és preferible aprendre a planejar en base a errors a prescindir per complet d'un pla.

Per confirmar-ho us oferiré dos exemples.

A. SUETIN
I. BONDAREVSKI
Moscou, 1963

1. e4, e5; 2. Cf3,Cc6; 3. Ab5, a6; 4. Aa4, d6; 5. 0–0

Sobre l'escaquer veiem una de les velles ramificacions de la partida espanyola. En concloure la primera meitat del pla de desenvolupament en l'obertura (evacuació del rei del centre), les blanques comencen a crear el centre de peons amb les jugades c3 i d4, intensificant la pressió sobre el peó e5. Les negres generalment tracten de mantenir el punt avançat e5, traslladant el cavall per l'itinerari Cg8-e7-g6, amb la posterior Ae7. Ambdós bàndols estan preparats per a una lluita de maniobres relativament lenta. Però inesperadament, les negres fan un brusc atac antiposicional:

5... g5?!; 6. d4!

Les accions enèrgiques al centre són la millor reacció a tan prematur atac rival al flanc. Justament en obrir el centre es deixa sentir més ràpid el retard de les negres en el desenvolupament. La 6a. jugada de les blanques és un bon exemple de la immediata correcció del pla abans traçat, a causa de les accions arriscades del bàndol contrari.

6... g4; 7. Ac6, bc6; 8. Ce1, ed4?!

Una altra concessió posicional. Estimant que l'avantatge de dos alfils els dóna dret a obrir el joc, les negres cedeixen les seves posicions al centre, endarrerint-se com abans.

9. Dd4, Df6; 10. Da4, Ce7; 11. Cc3

Una altra esmena al pla d'obertura. La situació creada no exigeix de les blanques que desplacin el peó a c3. El cavall ocupa aquesta casella i s'incorpora tot seguit a la lluita pel centre, on ara ocorren els esdeveniments decisius.

11... Ad7; 12. Da5!

Un altre cop les blanques modifiquen el seu pla de joc. Les blanques impedeixen al rei adversari que enroqui, anul·lant d'aquesta manera les intencions enemigues de mobilitzar les seves peces. La pèrdua d'un temps de les blanques és ben compensada per la inharmonia de les negres.

12... Rd8; 13. Cd3, Ag7; 14. e5!

Amb aquesta jugada les blanques comencen a aplicar el seu segon pla, que té per objecte organitzar l'atac al rei estancat al centre. El camí més curt és netejar les línies del centre de l'escaquer, privant el rei contrari de la monolítica cobertura de peons.

14... Df5

Després de 14... de5; 15. Cc5 no veu defensa contra l'amenaça Td1.

15. Te1, d5

És l'única forma de salvar la posició, evitar l'obertura de la línia d. Però les caselles indefenses del bàndol negre decideixen el desenllaç del combat.

16. Ce2, Cg6; 17. Cg3, De6; 18. Ag5, Rc8; 19. Cc5!, Dc8; 20. Ch5!

Els cavalls blancs destrossen la posició de les negres. La fase culminant del pla ofensiu blanc és aconseguir avantatge material genuí.

20... Tg8; 21. Cg7, Tg7; 22. Ca6, Ta7; 23. Ae3, Ta6; 24. Da6, i les negres van abandonar ben aviat, **1–0.**

Un altre exemple. Final de la partida **S. GLIGORIC-V. SMISLOV.**

(vegeu diagrama)

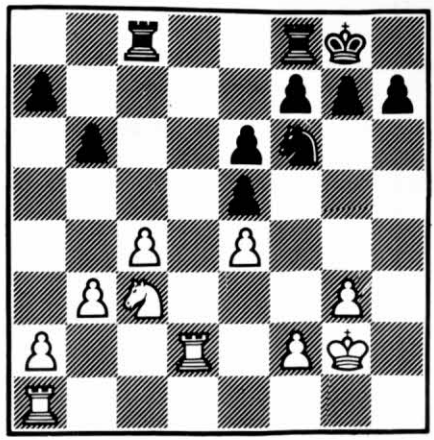

En la situació creada, l'avantatge principal de les negres consisteix no tant en el peó de més, ja que sols es podrà aprofitar al final, sinó en el control de les caselles del centre d4, d5, c5, f4, f5. Les blanques tenen, en canvi, avantatge de peons al flanc de dama i a la línia d. Quantes partides com aquesta han acabat en taules per joc imprecís! Però Smislov juga aquests finals molt bé. Divideix el seu pla per aconseguir la victòria en les següents parts:

1a. Canviar immediatament un parell de torres per assegurar-se contra l'amenaça d'incursió per la línia d. Les negres han de deixar una torre per a la possible lluita contra els peons blancs del flanc de dama.

20... Td8; 21. Td1, Td2; 22. Td2, Rf8; 23. f3, Re7

2a. La segona part del pla està vinculada amb l'amenaça de l'aparició del peó passat a la línia h. Per impedir-ho, la torre blanca ha d'abandonar la línia d i la torre negra ocupar el seu lloc.

24. Rf2, h5; 25. Re3, g5!; 26. Th2, Td8; 27. Th1

3a. La tercera part del pla preveu l'atac sobre e4.

27... g4; 28. fg4, Cg4; 29. Re2, Cf6; 30. Re3, Td4

Ara, quan les peces blanques estan lligades al peó e4, entra en acció el rei negre, dirigint-se de e7 a g4.

31. Tf1, Cg4; 32. Re2, Rf8; 33. Tf3, Rg7; 34. Td3, Rf6

Correcció necessària del pla. L'itinerari del rei g7-g6-g5-h4 va ser traçat sota la condició de conservar les torres. Les blanques volen trobar la salvació en un final de cavalls. Per això, el rei negre s'ha de mantenir a prop del centre.

35. Td4, ed4; 36. Cb5, Re5!; 37. Ca7, Re4; 38. Cc8, d3 (és clar que no 38... e5?? per 39. Cd6); **39. Rd2, Rd4; 40. c5, bc5; 41. Cd6, Ce5, 0–1**

Com aprendre a traçar correctament els plans del proper combat escaquístic? El millor és analitzar els comentaris de grans mestres sobre partides jugades, parant atenció a la successió d'accions per aconseguir l'objectiu final.

Els comentaris a partides jugades per escaquistes altament qualificats prestaran un gran ajut als afeccionats que desitgin elevar el seu nivell de joc.

SEMIFINALS DEL TORNEIG DE CANDIDATS

Arthur Yusupov i Andresi Sokolov es classifiquen per a la final del candidat. Aquestes són algunes de les seves millors victòries:

SOKOLOV
VAGANIAN **B–04**

1. e4, Cf6; 2. e5, Cd5; 3. d4, d6; 4. Cf3, Cc6; 5. c4, Cb6; 6. Ae2, Ag4; 7. ed6, cd6; 8. d5, Af3; 9. Af3, Ce5; 10. Ae2, g6; 11. Ae3, Ag7; 12. Ad4, 0–0; 13. Cc3, Tc8; 14. b3, e6; 15. f4, ed5; 16. fe5, dc4; 17. 0–0, de5; 18. Ab6, Db6; 19. Rh1, Tfd8; 20. Cd5, Dc5; 21. bc4, b5; 22. Tc1, Ah6; 23. Ag4, Ac1; 24. Ac8, Ag5; 25. Df3, Tf8; 26. Ab7, bc4; 27. Dg3, f6; 28. h4, Ad2; 29. Tf6, Tf6; 30. Cf6, Rg7; 31. Ce4, De3; 32. De3, Ae3; 33. Ad5, c3; 34. Ab3, Ad2; 35. Rg1, **1–0**.

YUSUPOV
TIMMAN **D–86**

1. d4, Cf6; 2. c4, g6; 3. Cc3, d5; 4. cd5, Cd5; 5. e4, Cc3; 6. bc3, Ag7; 7. Ac4, b6; 8. Df3, 0–0; 9. Ce2 (9. e5, Aa6!; 10. Ad5, c6; 11. Ab3, Dc8!), **Cc6; 10. h4, Ca5; 11. Ad3, e5; 12. Aa3, Te8; 13. h5!, Dd7!** (guanyar el peó de d4 pot ser dolent: 13... ed4; 14. cd4, Ad4; 15. hg6, hg6; 16. Td1!, amb la forta amenaça 17. Ab5!. No serviria 16... c5, per 17. Cd4, Dd4 (o 17... cd4; 18. Df4 amb idea de 19. Dh6 amb fort atac); 18. Rf1! i el blanc té millor partida. Si 16... Df6 pot seguir 17. Cd4, Dd4; 18. Rf1, amb la mateixa idea); **14. Td1, Da4; 15. Ac1, c5; 16. d5, Da2; 17. Ah6!, Ah8** (17... Ah6 és perillós per al negre: 18. hg6, fg6; 19. Th6 amenaçant 20. Th7, Rh7; 21. Df7); **18. Ab5, Td8; 19. Ag5!, Db3** (el negre perd qualitat de totes formes, ja que 19... f6; 20. Af6, Tf8; 21. hg6, Af6 (21... Tf6; 22. Dh5); 22. Dh5! amb fort atac de mat); **20. hg6, fg6; 21. Th7!, Rh7; 22. Df7, Ag7; 23. Af6, Tg8; 24. Ae8!, 1–0.**

Comentaris de Rochade

TIMMAN
YUSUPOV **D–53**

1. d4, d5; 2. c4, e6; 3. Cc3, Cf6; 4. Cf3, Ae7; 5. Ag5, h6; 6. Af6, Af6; 7. Db3, c6; 8. 0–0–0, dc4; 9. Dc4, b5; 10. Db3, a5; 11. e4, a4; 12. Dc2, Cd2; 13. d5, cd5; 14. ed5, a3; 15. de6, ab2; 16. Rb1, fe6; 17. De4, Ac3; 18. Da8, 0–0; 19. Dc6, b4; 20. Ac4, Rh8; 21. De4, Dc7; 22. Ca4, Ce5; 23. Ad3, Cd3; 24. Cg6, Rg8; 25. Td3, Tf2; 26. Tf3, Tf3; 27. gf3, Dd6; 28. Dc2, e5; 29. Ca4, Ae6; 30. Td1, Ad5; 31. Da4, Dd8; 32. Dc6, Ad4; 33. Td4, ed4; 34. Db5, Da8; 35. Rb2, Da2; 36. Rc1, Da1; 37. Rd2, Dc3; 38. Rd1, Ab3, **0–1**.

FINAL SEVILLÀ

per X. Mateu

Era un diumenge qualsevol de 1982, a Sevilla. El meu cor escaquístic estava posat en el Xec Escacs, però m'era obligat de defensar els colors del Círculo de Labradores. Ens enfrontàvem al Mercantil «B» (de veterans, que es feien dir ells) i, en oferir-nos —abans començar— uns simpàtics fulletons que ells mateixos editaven, ens varen proposar un curiós repte: ens donaven una posició, una setmana com a termini de resolució i un premi (poques mil pessetes).

Ells confiaven en la dificultat del tema i el creien inèdit. En revisar l'únic manual de finals que tenia a mà (unic i gairebé suficient). **Pratical Chess Endings** de'en Keres, hi havia dues maneres d'accedir a la victòria.

Els sevillans foren sorpresos, però allà hi vàrem aprendre tots.

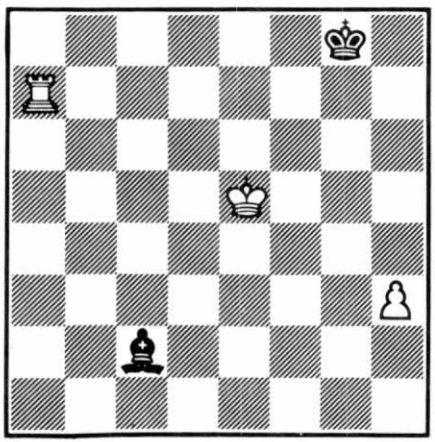

1. Rf6

El primer objectiu del blanc és portar el rei a h6, amb la qual cosa, i amb l'ajut dels escacs, es pot treure el monarca negre del racó.

1... Ae4

La millor casella per a l'alfil. Si 1... Ad3; 2. Rg5, Af1 (altres jugades no afecten el pla blanc i passen a línies semblants a la variant principal); 3. Rg6 (3. h4 es veurà que també guanya), 3... Ag2 (3... Rf8; 4. Tf7; 3... Ad3; 4. Rh6 i no és necessari que el peó avanci); 4. Td7, Rf8 (4... Ae4; 5. Rh6 semblant a la variant principal); 5. Td8, Re7; 6. Th8 seguit de Rg7 i el peó té via lliure.

2. Rg5, Ag2

O bé Ad3-c2-b1, no influeix sobre el pla blanc.

3. Rg6, Ae4

Contra 3... Rf8 procedeix una elegant maniobra en què la torre talla les possibilitats d'escac de l'alfil: 4. Tf7, Rg8 (4... Re8; 5. h4 i 6. Rg7 guanya); 5. Tg7, Rh8 (5... Rf8; 6. h4 i Rf6); 6. Te7, Ad5; 7. h4, Ac4; 8. Th7, Rg8; 9. Td7!, Rh8; 10. h5, Ab3; 11. Th7, Rg8; 12. Tc7!, Rh8; 13. h6, Ad5; 14. h7, Ae4; 15. Rh6 guanya.

4. Rh6, Af5; 5. h4, Ae4; 6. Tg7, Rf8

Si 6... Rh8; 7. Te7, Ad5; 8. Te8+, Ag8; 9. Rg5, Rg7; 10. Te7, Rh8; 11. Rg6!, continuant amb la bonica maniobra comentada en la nota anterior: 11... Ac4; 12. Th7, Rg8; 13. Td7!, etc.

7. Tg5, Rf7

Evitant momentàniament una de les amenaces blanques. Per exemple: 7... Ad3 (c2); 8. Rh5, Ae2 (d1); 9. Rg6, Rg8 (perquè si no, el blanc juga Rf6, h5-h6, Tg7, h7-h8); 10. Td5 (c5) i guanya.

8. Tg3!

Amenaçant 9. Rg5, Rg7; 10. Rf4 guanyant l'alfil, per la qual cosa ha de fugir de la seva millor casella, que és e4.

8... Ac2

Si 8... Ab1; 9. Tg7, Rf8 (o Rf6; 10. Tg1, Ad3; 11. Td1 seguit de Tf1 o Rh7 guanyant (fàcil); 10. Tg5 i el negre no pot evitar 11. Rh5, que s'ha vist que guanya. Ara surten dues maneres d'imposar-se:

a) **SOLUCIÓ DE KLING: 9. Tf3, Rg8; 10. Tc3!**

(a) 10... Ae4; 11. Tg3, Rf7; 12. Rg5!

(b) 10... Ab1; 11. Tg3, Rf7; 12. Tg7, Rf8; 13. Tg5 i 14. Rh5, guanya

(c) 10... Aa4; 11. Tc8, Rf7; 12. Rh7, Ab5 (12... Ab3; 13. Tc1 i Tf1; 12... Ad1; 13. Tc4); 13. Td8!, Ac6(a4); 14. Td4 (d2) guanya.

b) **SOLUCIÓ DE GURETZKY-CORNITZ**: 9. Rh5

(a) La gràcia d'aquesta variant està en el fet que després de 9... Ad1; 10. Rg5, Rg7; 11. Tc3!, l'alfil negre no pot tornar a temps a la diagonal bona: 11... Ae2; 12. h5, Ab5(f1); 13. h6+, Rh7; 14. Tc7, Rh8; 15. h7 i Rh6 guanya.

(b) 9... Ab1(h7); 10. Tg5 i Rg4

(c) 9... Ae4; 10. Rg5!

(d) 9... Aa4; 10. Rg5, Rg7; 11. Tc3! on no hi ha defensa contra l'avanç del peó.

(e) 9... Rf6; 10. Tg5, Ad1 (10... Af5; 11. Rh6, Ad3; 12. Tg3, Ae4; 13. Tg4 i Tf4 guanya); 11. Rh6, Rf7 (el blanc amenaçava portar la torre a la columna f: 11... Af3; 12. Tg1, Ae2; 13. Tg2 i Tf2; 11... Ab3; 12. Tg1, Ac4; 13. Tg4 i Tf4); 12. Tg7, Rf6 (12... Rf8; 13. Rg6 i Rf6, etc.); 13. Tg1, Ae2; 14. Tg2 i Tf2 guanyant.

Xavier Mateu i Palau
(04.octubre.1985)

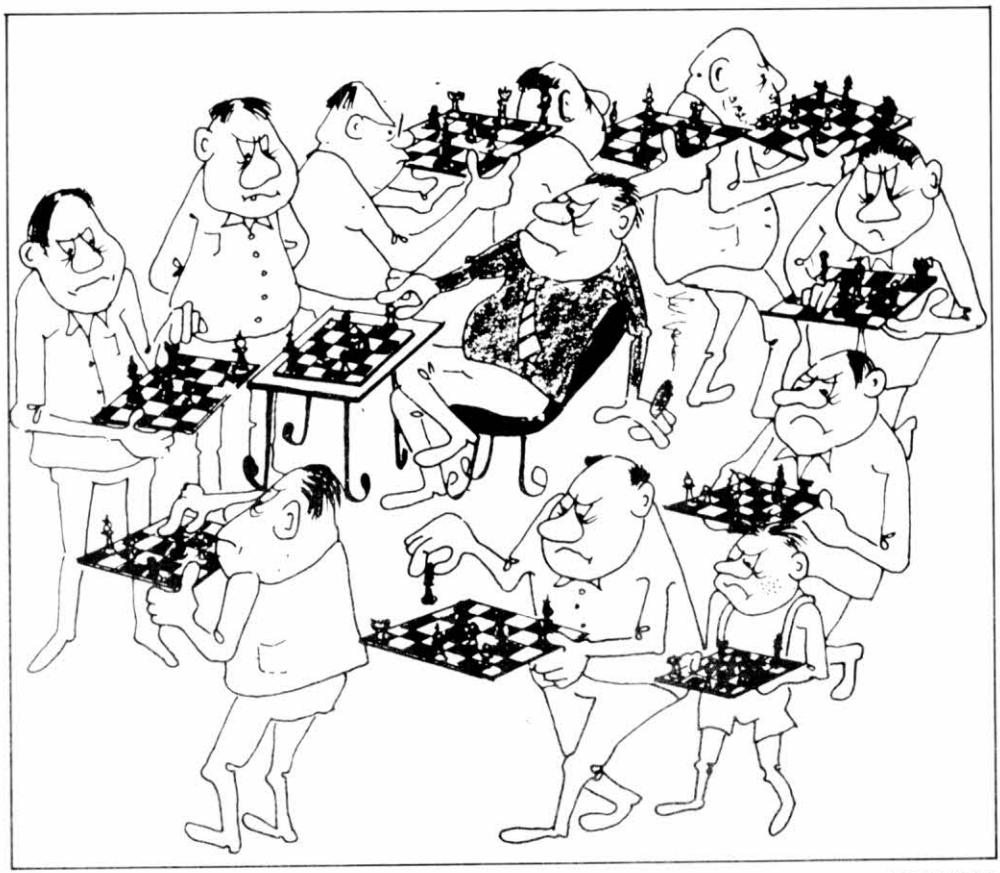

ROCHADE 85

APUNTS DE TEORIA

L'ATAC PANOV (II): variant 5... g6

per Albert Mosella i Marc Ferrer

1. e4, c6; 2. d4, d5; 3. ed5, cd5; 4. c4, Cf6; 5. Cc3).

A l'anterior BUTLLETÍ figura la primera línia, 5... Cc6, i en aquest número us oferim la segona part, 5... g6, una jugada amb caire de gambit, on se sacrifrica el peó d5 negre, almenys momentàniament, i que du a posicions de joc tens i complicat. De tota manera, el blanc no està obligat a acceptar aquest sacrifici, i pot optar per l'avantatge posicional que li ofereixen altres línies.

B

5... g6

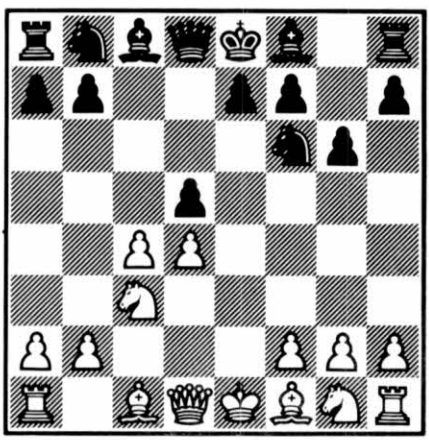

B1: 6. Ag5...
B2: 6. cd5...
B3: 6. Db3...

B1

6. Ag5...

6. Cf3, Ag7; 7. Ae2, 0–0; 8. 0–0, Cc6; 9. h3, dec4; 10. Ac4, b6. Igualtat, Burger-Benko, EUA, 1969.

6... Ag7
7. Cf3...

7. Af6, Af6; 8. Cd5, Ag7; 9. Cf3, Cc6; Igualtat.

7... Ce4

7... 0–0; 8. Af6 (8. cd5, Cd5; 9. Db3, Cc3; 10. bc3, igualtat), Af6; 9. Cd5 (9. cd5, e6! i les negres estan una mica més bé), Ag7; 10. Ce3, Da5; 11. Dd2, Dd2; 12. Rd2, Td8; 13. Ad3?! (13. Td1, e5 [13... Ad4; 14. Gd4, Td4; 15. Rc3 amb lleuger avantatge de les blanques]; 14. d5, e4; 15. Cg5, f5; 16. Rc1 i el blanc té lleuger avantatge), Cc6! Igualtat. Loutian-Gufeld, URSS 1981.

8. cd5, Cg5
9. Cg5, 0–0
10. Ac4...

10. Dd2, Cd7; 11. Ac4, a6; 12. a4, Db6; 13. Cf3, Db4; 14. Ae2, Cb6; 15. a5, Cc4; 16. Ac4, Dc4 amb lleuger avantage de les negres, Eneudsen - Karaklajic, Beverwijk 1967.

10... e5
11. Cf3, ed4
12. Cd4, Dh4
13. Cce2, Ag4
14. Tc1, Cd7

Les negres tenen compensació pel material, Bessenay-Maric, França 1971.

B2

6. cd5...

(vegeu diagrama)

B21: 6... Ag7
B22: 6... Cd5

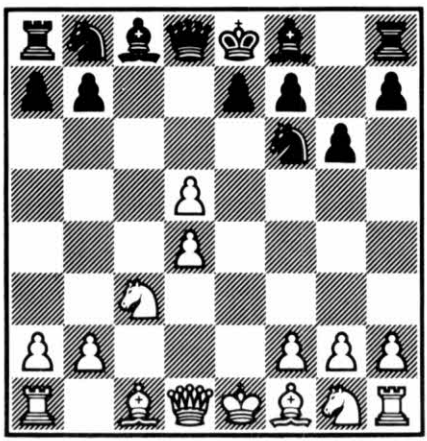

B21

6... Ag7
7. Ac4...

7. Ab5... i ara:

a) 7... Cbd7; 8. d6 (8. Ag5, 0–0; 9. Ad7, Ad7; 10. Cge2, Da5; 11. Af6, Af6 amb lleuger avantatge de les negres, González Mestres-Ochoa, Espanya equips 1981), 0–0 (8... ed6; 9. De2, Rf8 [9... De7; 10. De7, Re7; 11. Cf3, és avantatjós per les blanques]; 10. Cf3, h6 [Velimirovic-Gliksman, Iugoslàvia 1968]; 11. 0–0; Les blanques estan millor); 9. de7, De7; 10. Cge2, a6; 11. Ad3, b5; 12. 0–0, Ab7; 13. a3, Tfe8; 14. Ag5, Taules, Minic-Bronstein, Vikovci 1970.

b) 7... Ad7; 8. Ac4, 0–0; 9. Cge2?! (9. Db3 és millor), b5!; 10. Ab5?, Ab5; 11. Cb5, Dd5 amb avantatge de les negres, Novak-Janata, Txecoslovàquia, 1981.

7... 0–0
8. Cge2, Cbd7
9. Cf4, Cb6

9... Ce8; 10. 0–0, Cd6; 11. Ab3, Cb6; 12. Ae3, Ad7 (Padevski-Bilek, Niça 1974); 13. Cd3 i les blanques estan una mica millor.

10. Ab3, Af5

10... Dd6; 11. 0–0, Ad7; 12. Te1, a5; 13. a4, Tfc8; 14. h3, h6; 15. Te5, Cc4; 16. De2, amb avantatge blanc, Tal-Wade, Tallin 1971.

11. 0–0, Cc8

11... Dd7; 12. Te1, a5; 13. a4, Tfd8; 14. h4, h5; 15. De2; Les blanques estan més bé, Szabo-Kostro, Luhacovice 1971.

12. Te1, Cd6
13. h3, Tc8
14. Ad2, Cfe4
15. Ce4, Ce4

Fins aquí la partida Cejthin-Ritov, URSS 1972. Ara 16 Ae3 i les blanques tenen lleuger avantatge.

B22

6... Cd5
7. Db3...

a) 7. Ab5...

a1) 7... Ad7; 8. Db3 (8. Ac4), Cb6; 9. Cf3, Ag7. Igualtat, Degenhardt-Delander, RFA 1967. a2) 7... Cc6; 8. Da4, Cc3; 9. bc3 (9. Ac6, bc6; 10. Dc6?!, Ad7; 11. Dc3, Tc8 amb compensació pel material), Ag7; 10. Cf3 (10. Ac6, bc6; 11. Dc6, Ad7 amb idea de Tc8 i Ac6, i les negres tenen compensació pel material), 0–0; 11. 0–0, Ae6; 12. Ac6, bc6; 13. Aa3, Dc7; 14. Tfe1 i les blanques estan una mica millor, Karpov-Miles, Amsterdam 1981.

b) 7. Ac4, Cb6; 8. Ab3, Ag7; 9. Cf3 (9. Cge2, 0–0; 10. 0–0, Af5; 11. d5, Ca6; 12. Ae3, Cc8. Igualtat, Bisguier-Larsen, Ciutat de Palma, 1971), Cc6 (9... 0–0; 10. 0–0, Ag4; 11. d5, amb lleuger avantatge blanc); 10. a4 (10. 0–0, 0–0; 11. d5, Ca5; 12. Ag5!, Ag4; 13. h3, Af3; 14. Df3, Cb3?! (14... Dd7!?); 15. ab3, i les blanques estan millor, Nunn-Seirawan, London 1984), Cd4; 11. Cd4, Dd4; 12. Dd4, Ad4; 13. a5, Cd7; 14. Cd5, Ae5; 15. 0–0, amb compensació pel material, Cejtlin-Vorotnikov, URSS 1973.

7... Cb6

7... Cc3; 8. Ac4, e6; 9. bc3, Cc6; 10. Cf3, Ag7; 11. Ae3, Af8; 12. 0–0, Aa3; 13. Da3, De7; 14. Dc1 amb avantatge blanc, Ta1-Pohla URSS 1972.

8. d5...

8. Ab5, Ad7 (8... C8d7; 9. a4, a5; 10. h4, Ag7; 11. h5, 0–0; 12. hg6, hg6; 13. Cge2, e5; 14. Ce4 i les blanques tenen avantatge, Velimirovic-Vukic, Iugoslàvia 1970); 9. Cf3, Ag7; 10.

Ce5, 0–0; 11. Cd7, C8d7; 12. Ae3, Cf6; 13. 0–0, e6?! (13... Cfd5; 14. Cd5, Cd5. Igualtat); 14. d5 i les blanques estan millor Mesing-Atanasov, Varna 1973.

8... Ag7
9... Ae3, 0–0
10... Td1, Ca6

És interessant 10... Ag4!?

11. Ae2, Dd6

11... Ad7?!; 12. Cf3, Tc8; 13. Cd4! és avantatjós per les blanques.

12. Cf3...

Fins aquí la partida K. J. Schulz-A. Miles, RDA 1983, i ara: 12... Ag4, amb lleuger avantatge de les blanques.

B3

6. Db3, Ag7

6... dc4; 7. Ac4, e6; 8. d5, ed5; 9. Cd5, Cd5; 10. Ad5, De7; 11. Ae3, Ag7; 12. Cf3, 0–0; 13. 0–0, Cc6; 14. Tfe1, i les blanques tenen avantatge. (Boleslavski).

7. cd5, 0–0

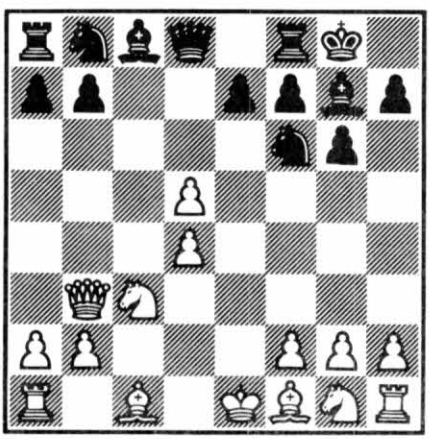

B31: 8. Af4...
B32: 8. Cge2...
B33: 8. g3...
B34: 8. Ae2...

B31

8. Af4...

a) 8. Ad3, Ca6; 9. Cge2, Cc7; 10. Cf4, b6; 11. 0–0, Ab7; 12. Ac4, Dd6. Igualtat.

b) 8. Ac4, Cbd7; 9. Cge2, Cb6; 10. 0–0, Cc4; 11. Dc4, b6; 12. Ag5, Ab7; 13. Cf4, Dd7. Igualtat. Alekhine-Euwe, Berna, 1932.

c) 8. Cf3, Cbd7 (8... b6?!; 9. Ac4, a6; 10. a4 i les blanques estan una mica més bé, Halldor-Leifur, Reykjavik, 1984); 9. Ag5, Cb6; 10. Af6 (10. Ac4, Af5; 11. Td1, Ce4; 12. 0–0, Cc3; 13. bc3, Tc8 amb lleuger avantatge de les negres, Ta1 Bronstein URSS 1961), ef6!. Igualtat.

d) 8. Ag5, Da5; 9. Af6, ef6; 10. 0–0–0, Cd7; 11. Rb1, Cb6; 12. Ad3, Ag4; 13. Tc1, Ah6; 14. Tc2, Tad8; 15. h3, Tfe8; 16. Cge2, Ae2 amb igualtat, vasjukov-Bronstein, Kislovodsk 1968.

8... Cbd7

a) 8... a5; 9. Cf3 (9. Ac4!?; 9. Ab5!?), a4; 10. Ca4, Cd5; 11. Ad2 (11. Ab8, Tb8; 12. Ac4, Cf4; 13. 0–0, b5 amb lleuger avantatge negre; 11. Ae5, Cc6; 12. Ag7, Rg7; 13. Dc2, Da5; 14. Cc3, Ae6 amb compensació pel material), Cc6; 12. Ac4, Ca5; 13. Aa5, Da5; 14. Cc3, Cc3 (14... Cf4; 15. 0–0, Dh5; 16. Ce2!, i les blanques tenen lleuger avantatge); 15. bc3 (15. Dc3, Dc3; 16. bc3, Ag4. Igualtat). Fins aquí la partida Mihalchisin-Bagirov, URSS 1979. Ara: 15... Ag4; 16. Ae2, Af3; 17. Af3, e5! amb igualtat.

b) 8... e6; 9. d6, Ce8 (9... Ch5!; 10. Ae5, f6; 11. Ag3, Cg3; 12. hg3, Dd6 amb contrajoc); 10. Da3! (10. Cb5, Cc6; 11. Cf3, a6; 12. Cc7, Cd4!; 13. Cd4, Cc7; Les negres estan una mica més bé; 10. Cf3, Cd6; 11. 0–0–0, Cf5; 12. d5 amb joc complicat), Cc6; 11. Cf3, Cd4; 12. Cd4, e5 (12... Ad4!?; 13. 0–0–0, e5; 14. Ah6, Cg7 amb joc complicat); 13. Ag3, ed4; 14. Cd5, Ae6; 15. Ce7, Rh8; 16. h4!, Dd7; 17. h5, g5; 18. h6 (18. Dc5, h6; 19. Ab5, Dd8), Af6; 19. Ad3, Cd6 (19... Td8; 20. Ac2?, Cd6; 21. Ad6!, Dd6; 22. Dd3); 20. Ad6, Tfe8; 21. Dc5!, Ae7; 22. Ae7, De7; 23. Dd4, f6; 24. 0–0! amb lleuger avantatge de les blanques, Lptuan-Veingold, URSS 1979.

9. Ae2...

9. d6, ed6; 10. Ad6, Te8. Igualtat.

9... Cb6

10. Af3, Af5
11. Td1...

11. Cge2?!, Ad3! seguit de Ac4 és avantatjós pel negre.

11... Dd7
12. h3...

12. Cge2, Tfd8; 13. d6, ed6; 14. 0–0, Ag4. Igualtat.

12... h5
13. Cge2...

13. Ae5, Tfd8; 14. Af6, Af6; 15. Cge2, h4; 16. 0–0, Tac8; 17. Tfe1, Cc4. Les blanques tenen lleuger avantatge, Gulko-Tukmakov Vilnus 1978. Interessant és 13. a4!?, Tfd8; 14. d6.

13... Tfd8
14. d6, ed6
15. 0–0...

15. d5?!, Te8; 16. 0–0, Ag4!; 17. Ag4, hg4; 18. hg4 (18. h4, Ch5), Cg4 seguit de Ce5 amb lleuger avantatge de les negres.

15... d5

15... Tac8; 16. Tfe1 (16. Cg3), Te8; 17. Cg3, Te1; 18. Te1, Ad3! Igualtat, Dorfam-Tukmakov, Vilnus 1978.

16. Ag5, Ag4!
17. Ag4, hg4
18. h4!...

18. hg4?, Dg4! amb avantatge de les negres.

18... Te8
19. Cf4, Ce4
20. Cfd5, Cd5

Fins aquí la partida Georgadze-Vaganian, URSS 1983, ara: 21. Dd5, Dd5; 22. Cd5, Cg5; 23. hg5, Tad8; 24. Cf6, Af6; 25. gf6, Te2 i les negres estan una mica millor.

B32

8. Cge2, Te8

8... Cbd7; 9. Cf4, Cb6; 10. Ae2, Ag4 (10... g5!?; 11. Ch5, Ch5; 12. Ah5, e6 amb contrajoc); 11. Ag4, Cg4; 12. h3, Ch6; 13. g4!, Ad4; 14. Ch5, Cf5; 15. gf5, gh5; 16. Ah6; les blanques tenen lleuger avantatge; Anikaiev Seojev, URSS 1979.

9. g3...

9. Ag5 (9. Cf4!?), e6; 10. de6, Ae6; 11. Db7, Cbd7; 12. 0–0–0, Da5; 13. Db5, Db5; 14. Cb5, Ae2 Igualtat.

9... e6
10. de6...

a) 10. d6, Dd6; 11. Ag2, Cc6; 12. 0–0, Cd5 Igualtat, Cejtlin-Buhman, URSS 1973.
b) 10. Ag2, ed5; 11. Ae3 igualtat.

10... Ae6
11. Db7, Cbd7
12. Ag2, Tb8
13. Da6...

a) 13. Da7, Ac4; 14. Af3, Cd5; 15. Cd5 (15. Da4, C7b6, i les negres tenen avantatge), Te2; 16. Ae2, Ad5 amb avantatge de les negres.
b) 13. Df3, Ag4; 14. Df4 (14. Dd3, Ce5), Da5; 15. f3, Cd5; 16. Dd2, Ce3; 17. Rf2, Cc4. Les negres estan millor (Boleslawsky).

13... Cb6
14. b3, Cfd5
15. 0–0, Cc3
16. Cc3, Dd4

i ara:
a) 17. Ab2, Dd2; 18. Tab1, Ac3; 19. Tdc1, Db2 amb lleuger avantatge de les negres.
b) 17. Af4, Dc3; 18. Ab8, Tb8; 19. Da7, Ae5; 20. Tac1, Db4 amb igualtat.

B33

8. g3, e6

a) 8... Ca6; 9. Ag2, Db6; 10. Db6, ab6; 11. Cge2, Cb4; 12. 0–0, Td8; 13. d6, Td6 (13... ed6; 14. Ag5, Te8; 15. a3, Cc6; 16. Tfe1, Ag4; 17. Af6, Af6; 18. Cd5; les blanques tenen avantatge, Tal-Botvinnik, URSS 1966); 14. Af4, Td7; 15. Tfd1, Cbd5 (15... Cfd5; 16. a3, Cf4; 17. Cf4, Cc2; 18. Tac1, Cd4; 19. Cfd5 i les blanques estan més bé); 16. Ae5 amb avantatge de les blanques, Spassky-Petrosian 1966.
b) 8... Cbd7; 9. Ag2, Cb6 (9... Ce8?!; 10. Cge2, Cd6; 11. Af4 i les blanques estan una mica millor, Makarioev-Cejtlin, URSS 1974); 10. Cge2,

Af5 (10... a5?!; 11. a4, Af5; 12. 0–0, Ad3; 13. d6, ed6; 14. Ab7, Tb8; 15. Af3, Te8; 16. Dd1 amb avantatge, Hubner-Smyslov, Tilburg 1984) i ara: b1) 11. 0–0, Dd7 (11... Ad3); 12. a4 (12. Te1, h6; 13. a4, Tad8; 14. d6, Dd6; 15. Cb5, Dd7; 16. Ca7, Cbd5; 17. Cb5, Ae4!; 18. Cf4, Ag2; 19. Rg2, b6; 20. Df3, amb lleuger avantatge blanc, Fuchs-Bronstein, Berlin 1968), Ah3 (12... Ad3; 13. d6, ed6; 14. a5, Ac4; 15. Db4 i les blanques tenen lleuger avantatge, Liberzon-Gurguenidze, URSS 1969); 13. Ah3, Dh3; 14. Cf4, les blanques estan una mica millor.

b2) 11. Cf4, h6 (11... a5; 12. 0–0, g5; 13. Cfe2, h6; 14. Te1, Tc8 (14... Ad3; 15. a4); 15. h3 amb avantatge blanc, Matanovic-Vukic, Iugoslàvia 1967); 12. a4!? (12. 0–0, g5; 13. Cfe2, Dd7; 14. f4 (14. a4, Ah3 amb complicacions), g4; 15. a4 amb joc complicat). Fins aquí la partida Suba-Dvoiris, Sochi 1983, ara 12... a5!?; 13. 0–0, g5; 14. Cfe2, Ad3 amb contrajoc; 14... Dd6; 15. Cb5, Db4; 16. Db4, ab4; 17. d6 amb joc complicat.

9. de6...

9. Ag2, Cd5; 10. Cge2, Cc6 amb igualtat, Gipslis-Seleznev, URSS 1961.

9... Cc6
10. ef7, Rh8
11. Cge2, De7
12. Ae3, Cg4
13. Rd2...

13. Cd5, Df7 amb avantatge negre.

13... Ae6
14. d5, Af7
15. Ah3, Cge5
16. Tad1, Ca5

Les negres tenen compensació pel material. 16... b5?; 17. Db5 dóna avantatge a les blanques, Gheorghiu-Johannessen, La Havana 1966.

B34

8. Ae2, Cbd7

(Vegeu diagrama)

a) 8... b6; 9. Af3, Ab7; 10. Cge2, Dd7 (10... Ca6; 11. 0–0, Dd7; 12. Ag5, Tfd8; 13. Tfe1, Cd5; 14. Ad5, Ad5; 15. Da3, les blanques estan més bé, Zinn-Brümmer, Alemanya Dem., 1964); 11. Af4, Td8; 12. Tc1, Ca6; 13. Da3, Af8; 14. b4 amb avantatge de les blanques. (Boleslavski).

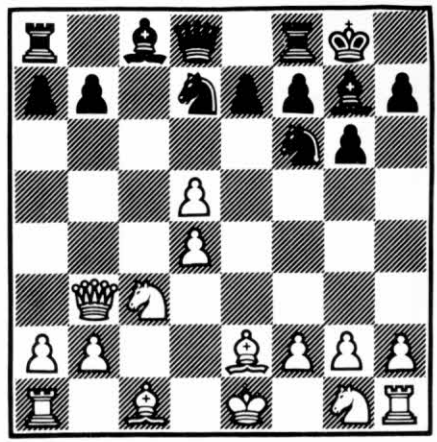

b) 8... Ca6; 9. Af3 (9. Ag5, Db6; 10. Db6, ab6; 11. a3, Td8; 12. Af6, Af6; 13. Td1, Af5; 14. Ac4, Tac8; 15. Ab3, b5 amb compensació pel material, Fischer-Janovsky, Netanya 1968), Db6; 10. Db6 (10. Dd1, Td8; 11. Cge2, Cb4. Igualtat), ab6; 11. Cge2 (11. Af4, Cb4; 12. Rd2, Cg4; 13. Ae3, e5; 14. de6, Ae6; 15. Ab7, Ta7; 16. Af3, Td8; 17. Cge2 amb avantatge blanc. Interessant és 12... Af5), Cb4; 12. 0–0 amb avantatge de blanques.

c) 8... Ce8; 9. Cf3, Cd6; 10. Af4, Ag4; 11. Td1, Af3; 12. Af3, Cd7; 13. 0–0, Cb6; 14. Tfe1, i les blanques estan millor, Vasiukov-Doda, Belgrad 1964.

d) 8... a6; 9. Af3, Cbd7; 10. Cge2, Cb6; 11. h3, Af5; 12. 0–0, Ad3; 13. d6, ed6; 14. Ab7, Tb8; 15. Af3, d5; 16. Af4, Tc8; 17. Tfd1 amb avantatge de les blanques, Ochoa-Bellón, Catalunya equips, 1981-82.

9. Af3...

9. Ch3, Cb6; 10. Cf4, Ag4 (10... a5?; 11. a4, Dd6; 12. 0–0 (Janosevic-Gliksman, Iugoslàvia 1967), Ag4 i les blanques estan una mica més bé); 11. Ag4, Cg4; 12. h3, Cf6; 13. 0–0, Dd7. Igualtat.

9... Cb6
10. Ag5...

a) 10. Cge2:

a1) 10... a5?!; 11. Af4, Af5; 12. Td1, Tc8; 13. 0–0, Tc4; 14. Db5 amb avantatge blanc, Pietzsch-Spiridonov, Sofia 1967.

a2) 10... Ag4; 11. Ag4, Cg4; 12. a4, Cf6; 13. Cf4, Dd7; 14. a5, Cc8; 15. 0–0, Cd6;

16. Te1, Cf5 (16... Tfe8; 17. h3, Tad8; 18. Ta4, les blanques tenen lleuger avantatge, Hort-Gipslis Praga 1974; 16... Tac8!?); 17. Ta4 amb avantatge de les blanques, Hort-Hennings, Alemanya Dem. 1972.

a3) 10... Af5:

a31) 11. Cf4, g5; 12. Ch5 (12. Cfe2, g4; 13. Cg3, Ag6; 14. Ae2, Cbd5; 15. Db7, Tb8; 16. Da7, Cb4 amb joc complicat), Ch5; 13. Ah5, e6; 14. g4, Ag6; 15. de6, Dd4 i les blanques estan una mica millor.

a32) 11. 0–0, Ad3; 12. d6, ed6; 13. Ab7, Tb8; 14. Af3, Te8; 15. Dd1, Aa6; 16. Te1, Tc8; 17. Cg3 amb avantatge de les blanques, Hort-Dolmatov, Amsterdam 1980.

b) 10. Af4, Ag4; 11. Ag4, Cg4; 12. Cf3, Cf6; 13. d6 amb lleuger avantatge de les blanques.

10... Ag4

a) 10... Af5; 11. Td1...

a1) 11... Dd7; 12. h3, h5; 13. Cge2, Tad8; 14. d6, ed6; 15. 0–0, d5; 16. Cg3 amb avantatge de les blanques (Levenfish).

a2) 11... a5; 12. a4 (12. Cge2, a4; 13. Db5 amb lleuger avantatge blanc, Orew-Bronstein, Kislowodsk 1968), Tc8; 13. Cge2, Tc4; 14. Da2, Dd7; 15. b3, Tc7; 16. Af6, Af6; 17. Dd2, i les blanques estan una mica més bé, Zinn-Spiridonov, Krakov 1964.

a3) 11... Ce8; 12. Cge2, Cd6; 13. 0–0 amb lleuger avantatge de les blanques.

a4) 11... Dc8; 12. h3, Dc4; 13. Dc4, Cc4; 14. g4, Ad7 (14... Ac2; 15. Td2! amb avantatge decisiu, Vasiukov-Gurguenidze, URSS 1969); 15. Ac1 amb lleuger avantatge de les blanques.

b) 10... a5; 11. Af6, ef6; 12. Cge2, Af5; 13. Dd1 (13. Db5?, Cc8; 14. 0–0, Cd6; 15. Db3, Ad3; 16. Tfd1, Ac4; 17. Dc2, f5; 18. Cf4, Tc8; 19. Ae2, b5 i les negres estan una mica més bé, Bagirov-Gurguenidze, URSS, 1969), Cc4; 14. b3, Cb2; 15. Dd2, Cd3; 16. Rf1, Cb4; 17. a3, Ca6; 18. h3; les blanques estan una mica millor, Grabczewski Zaicev, Albània 1970.

11. Af6, Af3
12. Cf3, Af6

12... ef6; 13. 0–0, Dd7; 14. Tfe1 (14. Tac1 és avantatjós per les blanques), Tad8; 15. a4, Cd5; 16. Cd5, Dd5; 17. Dd5, Td7; 18. Te7 i les blanques només tenen lleuger avantatge.

13. a4, Dc7
14. 0–0, Tfd8
15. a5, Dc4
16. Ta3

Les blanques estan una mica millor.

EL GAMBIT COCHRANES DE LA DEFENSA PETROFF

Per Joan Segura

1. e4, e5; 2. Cf3, Cf6 (!?)

La idea estratègica d'aquesta obertura consisteix en el contraatac, intentant arribar a posicions simètriques on sigui difícil al bàndol blanc crear temes de combinació. No hi ha punts febles en desenvolupament negre, i malgrat el desavantatge lleuger d'espai, un bon defensor pot sostenir la posició.

3. Ce4, d6 (!); 4. Cf7!?

Interessant i audaç jugada, allunyant-se de tota simetria i complicant el joc. Se sacrifica el cavall amb intenció de dominar el centre i combinar sobre la perillosa posició del rei negre. La defensa no és gens fàcil i, per tant, és una línia interessant per investigar. La majoria de tractats no analitzen aquest lliurament de peça.

4... Rf7

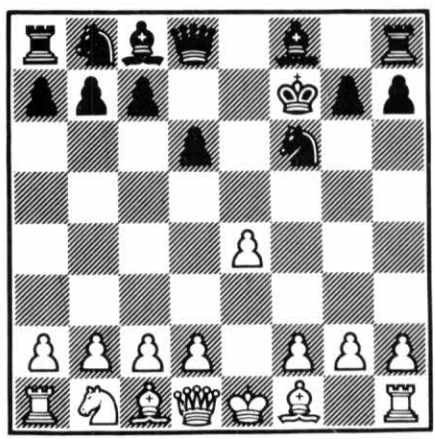

5. d4!

Només aquesta jugada dóna bones possibilitats d'atac. No és aconsellable 5. Ac4 per 5... d5!; 6. ed5, Ad6; 7. 0–0, Tf8 amb joc millor.

5... g6!

La defensa necessària. A la 2a Copa d'Espanya per correspondència, Antonio Cruz va jugar **5... Ae7!?**; la partida continuà 6. Cc3, Tf8; 7. Ac4, Ae6; 8. Ae6, Re6; 9. Df3, c6!?; 10. Df5, Rf7; 11. e5 i es recupera la peça.

Al Social del C.E. Barcelona, 1982, una partida amb J. Bas va continuar amb **5... Ae7!?**; 6. Cc3, Te8; 7. Ac4, Rf8!¿; 8. Df3, Cc6; 9. Ae3, Ca5; 10. Ad3, Rg8; 11. e5! amb fort atac.

En una partida Segura-Margalef, 1970, es va jugar **5... Ae7!?**; 6. Cc3, Te8; 7. Ac4, d5!; 8. Cd5, Ae6; 9. Cf6, Af6; 10. Ae6, Te6; 11. e5, c5; 12. 0–0 amb bones possibilitats.

És interessant la partida Segura-Marcoff, 1968, 1r Campionat Postal de Catalunya: **5... De8!?**; 6. Cc3, g6 (si 6... Ce4; 7. Ac4!); 7. Ac4, Ae6; 8. d5, Ad7; 9. De2 amb joc incert.

En cas de **5... c6**; 6. Cc3, Ae7 (cal considerar 6... Da5); 7. Ac4, Ae6 (no 7... d5; 8. ed5, cd5; 9. Cd5, Cd5; 10. Dh5, g6; 11. Ad5); 8. Ae6, Re6; 9. Df3, Da5 (amb 9... Tf8 s'entra a la partida Segura-Cruz); 10. g4 amb pressió de les blanques.

No és suficient **5... De7**; 6. Cc3 i ara no és possible 6... Ce4 per 7. Dh5. També és dolent 5... Ce4 per 6. Dh5, Re7; 7. De2! amb avantatge.

6. Cc3, Ag7

La jugada més lògica. A la partida Vitolins-Kveinis, Jurmala 1981, es va jugar 6... Rg7; 7. f4, De8; 8. e5, de5; 9. de5, Ab4; 10. a3, Ac3; 11. bc3, Cc6; 12. Ae2 amb millor partida. Vitolins guanyà a la jugada 30.

7. Ac4, Ae6; 8. Ae6, Re6; 9. f4!, Rf7; 10. e5, Te8

Bona defensa, superior a 10... Ce8; 11. Df3, c6; 12. Ce4, Da5; 13. Ad2, Dd5z; 14. f5! amb joc preferible.

11. 0–0, Cc6!

És necessària la devolució de la peça? L'estudi de la posició ratifica aquesta necessitat davant de la força de la jugada 12. f5!.

12. d5!, de5

No és tan bo 12... Ce5; 13. fe5, Te5; 14. Af4, i si 14... Tf5; 15. g4!.

13. dc6, Dd1; 14. Td1

Dóna igualtat completa 14. Cd1, bc6, Vitolins-Anikayev, URSS 1979.

14... bc6; 15. fe5

Amb un final lleugerament superior. Segura-Idígoras, 2a. Copa d'Espanya per correspondència. La partida no va finalitzar per la defunció del bon escaquista i company Idígoras.

T'AGRADARIA SABER QUÈ ES PREPARA KASPAROV PER JUGAR CONTRA KARPOV?
VOLS SER AMIC DE KARPOV O T'AGRADARIA SER-HO DE KASPAROV?
PER QUÈ NO ELS DEMANES ALGUN AUTÒGRAF?

Escriu-te amb ells. el BUTLLETÍ coneix les seves adreces:

ANATOLI KARPOV
URSS, 121 019 Moscou
Gogolevski bulevar 14, Direcció d'Escacs

GARRI KASPAROV
URSS, 370 025 Baku
Carrer Barinov 21
Comitè de Deport de la URSS d'Azerbaidzhan

L'ASSEMBLEA DE CLUBS: UNA PARTIDA PERDUDA PER TOTS

Per A. López

Semblava que tot estava ben preparat aquesta vegada. La convocatòria s'havia enviat amb la suficient antelació, feia un esplèndid i assolellat matí de diumenge, les vacances d'estiu no estaven a prop, ni tan sols no hi havia cap pont que impedís una massiva assistència dels clubs a la seva cita anual. Innocent de mi, havia preparat més de 150 exemplars dels estats de comptes de la Federació perquè cap assembleista es quedés sense. Allà era jo, a les 9 en punt del matí, amb quatre bosses gegants, plenes de papers, però la crua realitat em va sorprendre una vegada més: els pocs assistents que arribaven se n'anaven immediatament al bar del costat a fer una xerradeta i a prendre un tallat.

Tot va començar normalment, amb la lectura de l'acta de l'assemblea anterior. Els pocs nervis que tenia, perquè n'havia perdut el començament, se'm van tranquil·litzar quan vaig sentir la veu del Sr. Talens impugnant alguna cosa, senyal inconfusible que tot anava com sempre.

El nostre president va fer un discurs com cal, ple de felicitacions, amb algun embolic, però amb la bondat i la voluntat de fer les coses bé que sempre l'han caracteritzat.

A partir d'aquí tot va quedar en un interminable partit de tennis entre els no més de 30 clubs assistents i el nostre secretari general, que, amb un estil que envejaria el mateix McEnroe, va anar tornant totes les pilotes que li arribaven, encara que ja anaven massa fluixes o s'estavellaven contra la xarxa.

Després d'arreglar l'estatus sòcio-polític del nostre país, amb la discussió de temes tan importants com el bilingüisme en el BUTLLETÍ i la descentralització, van passar a coses encara més serioses, com és ara el pressupost per l'any que ve. Malgrat que la major part dels assistents no sabien de què anava la cosa, va bastar una petita intervenció d'algú per a convèncer a tothom que s'havia de rebutjar el pressupost presentat per la Junta Directiva, ja que l'I.V.A. no justificava l'augment de 200 ptes. per llicència.

Tot estava ben preparat, ja ho he dit abans, i m'ho va ratificar el fet que l'informe presentat pels auditors va deixar les coses «tan clares» que els assembleistes no van fer cap pregunta sobre la seva revisió de documents.

I allà a les 12 del matí, va arribar el més interessant de tot: les propostes de la Junta Directiva i dels clubs. La immensa majoria dels assistents no se les havien llegit a casa, i van improvisar les seves interpretacions:

—«És clar, és que si fem partides de 6 hores ens haurem d'aixecar molt d'hora...»

—«I els que som de fora arribarem molt tard a casa...»

—«Si acabem a les 3 de la tarda no trobarem lloc per dinar...»

Ningú no va pensar que el primer control era a la una del matí, hora en què acabarien força encontres, i encara que arribessin a les 3 de la tarda, la majoria dels matxs ja s'haurien decidit. Però això no ho va dir ningú, i fins i tot els de Girona van amenaçar amb la seva retirada del campionat si s'aprovava la proposta.

Després va venir el tema de si el 10 bis és titular del 1r o del 2n equip, que va ser, més o menys, com discutir sobre el sexe dels àngels, sort que al final tot va quedar «aclarit» amb l'aprovació de la taxativa proposta de la Colmena.

Les votacions eren força significatives del desconeixement del que allà s'estava enraonant: 12 a 7, 5 a 3, i, fins i tot, un 4 a 1, que va proporcionar al Sr. Talens el paper protagonista de la pel·lícula, perquè, déu n'hi do, després de presentar vots de censura contra tothom, va ser anomenat únic auditor de comptes i responsable màxim de la confecció del reglament del Comitè de Competició de la F.C.d'E.

Ja eren 3/4 de 4 i la gent va donar per acabada «la partida». Vaig haver de tornar-me'n a casa amb les mateixes bosses gegants, quasi tan plenes com a l'arribada, però amb l'ànim molt més trist, perquè, m'havia adonat que, a diferència d'una partida d'escacs, aquell matí no havia guanyat ningú, ni tan sols es podien adjudicar unes taules. Tots havíem perdut, uns quants per dolents, i, la immensa majoria, per incompareixença.

CARTES AL DIRECTOR

Sr. Director:

Con relación al escrito inserto en el n.º 43 de este «butlletí» y firmado por Anselmo Pérez he de puntualizar que, aparte de también estar suscrito al mismo desde los primeros ejemplares aparecidos en los tiempos del Sr. Torquet (q.e.p.d.), me sorprende la forma y la redacción de que se vale dicho Sr. Pérez para confeccionar su carta, más propias de tiempos escamoteadores de todas aquellas verdades y hechos no afines a unas concepciones basadas en unas tendencias ridículamente patrioteras que, en su engreimiento, no cejaron en su desprecio a unas minorías étnicas que, desde hace siglos, componen una parte del suelo español y han contribuido, y no poco, en todos los aspectos de su prosperidad. España es un país de países y entre los cuales Cataluña es uno de ellos y nosotros, los catalanes, nos enorgullecemos de poseer costumbres, lengua y bandera propias, distintas a las del resto del Estado. No puedo opinar si la que representa a España habrá de situarse por encima de la «senyera» catalana o viceversa (mal deben iniciarse unas relaciones cuando, de buenas a primeras, una parte quiere o pretende al menos adoptar una posición en detrimento de la otra), todo estriba en la subjetiva forma de interpretación de cada uno. Pero lo que no es subjetividad, lo que es enteramente cierto son los muchos siglos de antigüedad de las cuatro franjas rojas catalanas (signo de identidad de un pueblo) con relación a la actual bicolor española, con toda la suma de hechos y acontecimientos históricos que dicha antigüedad conlleva y de lo que no puede vanagloriarse, por motivos obvios, la bandera de España que, como todas, merece mis respetos en tanto no se transforme en un símbolo de la tiranía y el abuso.

Considero, Sr. Director, que el Sr. Pérez no debería rasgarse las vestiduras si el «butlletí» aparece redactado totalmente en catalán, máxime cuando se trata de un idioma, en Cataluña, tan oficial como el castellano (yo diría que más, puesto que se trata de la lengua propia de un país) y así lo define una constitución española, es decir: no solamente aprobada en Cataluña. Me digo, Sr. Director, que en todo caso deberíamos ser nosotros, los suscriptores catalanes del «butlletí», los que deberíamos lamentar la existencia de señores que, como el Sr. Perez, no nos entiende, máxime las facilidades otorgadas por diversos organismos con referencia a la enseñanza del catalán. El mencionado Sr., si verdaderamente tan patriota y español se siente (así lo deduzco de su escrito) debería interesarse, así mismo, por todo aquello que no es castellano y compone, sin embargo, una parte del acervo cultural y lingüístico de España, pero en vez de ello prefiere adoptar el cómodo y trasnochado sambenito del «separatismo». Y es obvio que todo ser humano ama por naturaleza la tierra que le vio nacer y la lengua que aprendiera en el seno de su madre desde la más tierna infancia y esto no puede ser separatismo. El día imposible en que, en Madrod o Avila, por ejemplo, los catalanes impongamos el catalán en detrimento del castellano o postergásemos a esta lengua, el Sr. Pérez, con el 100 por 100 de la razón, podrá indignarse y sentirse verdaderamente ofendido y menospreciado.

Lluís Prados

ÚLTIMA HORA:

CAMPIONAT INDIVIDUAL DE CATALUNYA: Joan Manuel Gil, de la U.G.d'E., nou Campió de Catalunya. Àngel Martín, sots-campió, i Alfred Rosich, 3r classificat. Més informació al proper número.

AL PROPER NÚMERO: Individual de Catalunya, campionats Juvenil, Infantil i Femení de Catalunya, i... eleccions 87: se sabrà qui són els propers candidats a les eleccions a la F.C.d'E.? Ja es comencen a barrejar noms. Qui són?, com són?, què volen?

PRIMERES MARQUES DE MICROORDINADORS

Unidad de Servicios Informáticos.

LOGIC CONTROL ®

H-3

Barcelona
212 02 95
Badalona
389 59 00

Sabadell
726 87 99
Igualada
804 67 51

olivetti M-24	IBM /PC	secoinsa 20/0
128 Kb RAM. 2 Disquets 320 Kb. Pantalla gràfica (640×400). Teclat 102 tec. (18 de funció). Rellotge-Calendari (Permanent).	128 Kb RAM. 2 Disquets 320 Kb. Pantalla Monocrom. Teclat 83 tec. (10 de funció).	128 Kb RAM. 2 Disquets 1 Mb. Pantalla Monocrom (microprocessador 8088). Teclat 99 tec. (12 de funció). Multiusuari.

Àmplia biblioteca de programes propis:
COMPTABILITAT, FACTURACIÓ, ESTOCS, NÒMINA, GESTIÓ D'EXPEDIENTS, ETC.

LOGIC CONTROL · EXCEL·LÈNCIA EN GARANTIA